

ارگان مرکزی

حزب کمونیست افغانستان

برای انقلاب کردن بحزبی انقلابی احتیاج است.
بدون بک حزب انقلابی ، بدون حزب انقلابی ایکه
براساس تئوري انقلابی مارکسیزم لنینیزم
(- مائوییزم) و به سبک انقلابی مارکسیستی -
لنینیستی(- مائوئیستی) پایه گذاري شده باشد،
نمی توان طبقه کارگر و توده های وسیع مردم را
برای غلبه بر امپریالیزم و سگهای زنجیری اش
رهبری کرد .
(مائوتسه دون)

سال 1371 (1992)

ماه سپتمبر (سپتامبر)

دوره دوم

شماره ششم

بیانیه دفتر سیاسی حزب کمونیست افغانستان درمورد جنگ جنایتکارانه اخیر در کابل

رژیم اسلامی از همان بدو قدرت گیری خود در کابل تا حال ، ارمغانی جز قتل عام اهالی ملکی ، چور و چپاول و غارت ، ویرانی های گسترده و آوارگی های پرダメنه اهالی ، بویژه برای شهر کابل و حومه ها اطراف آن ، بیار نیاورده است . هزاران نفر کشته و زخمی ، صد ها هزار آواره ، تخریب تمامی تأسیسات دولتی و غارت اموال منقول موجود در آنها در مرکز کشور ، ویرانی هزاران خانه مسکونی و مغازه های اهالی و چور و چپاول دارائی های آنها ، به مثابه نتایج درگیری ها و جنگ های متعدد میان جناح های مختلف رژیم اسلامی ، عمق و پهنای فاجعه ای را که پس از فاجعه 7 ثور و تجاوز شوروی به کشور ، در 8 ثور امسال آغاز شده و همچنان ادامه دارد بخوبی نشان می دهد .

درین میان ، جنگ اخیر کابل که برای مدت تقریباً بیست روز بصورت شدید و وحشیانه ای ادامه داشت و در اثر آن ، بارانی از ده ها هزار راکت ، بمب و خمپاره بالای اهالی شهر کابل و حومه های آن فرو ریخت ، به روشنی واضح ساخت که رژیم اسلامی ، برنامه ای را که می تواند عملی نماید غیر از کشتار ، چور و چپاول ، آوارگی و فقر و بدختی روز افزون مردم چیز دیگری نمی تواند باشد .

حزب کمونیست افغانستان همانگونه که جنگ ها و درگیری های قبلی میان نیروها و جناح های مختلف رژیم اسلامی را ، که از همان ابتدای استقرار این رژیم در کابل برآ افتادند ، بمتابه جنگ های ارتقای شناسائی کرده و تمامی طرف های درگیر آن جنگ ها را محکوم نمود ، جنگ اخیر کابل را نیز از هر دو جانب یک جنگ ارتقای شناسه و هر دو طرف در گیر را بعنوان قتل عام کنندگان مردم کابل تقبیح می نماید . جنگ اخیر در کابل و سایر جنگ های برآ افتاده بعد از 8 ثور ، تمام تضاد میان دسته بندهی های ارتقای مخالف در کشور بشکل خونین آن نمایش می دهد و در تلاف با منافع کارگران ، دهقانان و بخش های دیگر توده های مردم قرار دارند .

تضاد میان دسته بندی های ارجاعی :

مرامنامه حزب کمونیست افغانستان - مصوب کنگره موسس حزب در اول مه 1991 در صفحات 83 ، 84 و 85 خود ، به برشاری و توضیح تضادهای اصلی جامعه یعنی : تضاد خلق های ملیت های مختلف با نیمه فئودالیزم و بورژوازی کمپرادرور ، تضاد تمامی ملیت ها با سوسيال امپریالیزم و امپریالیزم ، تضاد میان دسته بندی های ارجاعی، تضاد ملیت های تحت ستم با شوونیزم طبقه حاکمه ملیت پشتون و تضاد زنان با شوونیزم مرد سalarانه ، پرداخته و ازان جمله تضاد میان دسته بندی های ارجاعی را ذیلا تشریح نموده است :

((3 - تضاد میان دسته بندی های ارجاعی (عمدتاً به شکل دوسته بندی ارجاعی مربوط به سوسيال امپریالیزم و امپریالیست های غربی .

تضاد میان رژیم کابل و نیروهای فئودال - کمپرادرور مخالف آن باز تاب کننده منافع متضاد بخش های مختلف نیمه فئودالیزم و بورژوازی کمپرادرور و در عین حال انعکاس دهنده تضاد میان سوسيال امپریالیزم و امپریالیست های غربی در افغانستان است .

در حال حاضر باوجودیکه تبانی به جنبه مهم مناسبات میان این دوسته بندی ارجاعی مبدل گردیده است ، اما تضاد میان آنها بعنوان یکی از تضاد های اصلی جامعه هم چنان وجود دارد و از عملکرد شدیدی برخوردار است . تا زمانیکه نیمه فئودالیزم و بورژوازی کمپرادرور بر حیات اقتصادی و سیاسی جامعه مسلط باشد ، رقابت تبهکارانه و کشمکش سبعانه بر سر چپاول و غارت توده ها میان بخش های مختلف آنها ادامه خواهد داشت .

تضاد میان بخش های مختلف نیمه فئودالیزم و بورژوازی کمپرادرور به تضاد میان رژیم مزدور کابل و مخالفان فئودال کمپرادرور آن محدود نمی باشد . در واقع تضاد های مهمی نیز میان دسته بندی های مختلف دو بخش مذکور وجود دارد .

تضاد میان دسته بندی های مختلف ارجاعی وابسته به امپریالیست های غربی دارای تاریخ طولانی است و در حال حاضر نه تنها وجود دارد بلکه شدت زیادی نیز کسب کرده و بصورت درگیری های نظامی شدید و پردمانه درآمده است . از جانب دیگر تضاد و برخوردهای سیاسی و نظامی میان بخش های مختلف مزدوران سوسيال امپریالیزم شوروی مداوماً وجود داشته است . از زمان تکمیل خروج قوای شوروی از افغانستان تا حال نقشه چند کودتای نظامی در درون ارتش رژیم مزدور کشف و خنثی شده و حد اقل یک کودتای بزرگ و پردمانه بر هبری وزیر دفاع دولت پس از یک درگیری وسیع و خونین سرکوب گردیده است))

روشن است که امروز نیز پنج تضاد اصلی فوق الذکر اساساً در جامعه افغانستان وجود دارند . اما تحولات مهمی که با نابودی سوسيال امپریالیزم شوروی ، انتقال قدرت از رژیم نجیب به رژیم اسلامی ، در سطح بین المللی و ملی بوجود آمده ، تغییرات معینی نیز در شکل بندی این تضاد ها ایجاد کرده است .

تضاد میان خلقهای ملیت های مختلف با نیمه فئودالیزم و بورژوازی کمپرادرور ، بعنوان تضاد عده جامعه افغانستان ، امروز از زمان قبل از قدرت گیری رژیم اسلامی درکابل ، روشنتر به چشم می خورد . تضاد تمامی ملیت ها با سوسيال امپریالیزم و امپریالیزم ، شکل تضاد تمامی ملیتها با امپریالیزم جهانی با تضاد تمامی ملیت ها با امپریالیست های مختلف را بخودگرفته است . تضاد میان دسته بندی های مختلف ارجاعی ، عمدتاً شکل تضاد میان دوسته بندی اسلامی نیرومند اخوانی ، پرچمی تحت رهبری برهان الدین رباني و احمدشاه مسعود و اخوانی - خلقی تحت رهبری گلب الدین حکمتیار را بخودگرفته است و در عین حال بصورتهای تضاد میان تشییع و وهابیت ، تشییع و تسنن و اخوانی و غیراخوانی وجود دارد - شوونیزم طبقه حاکمه ملیت پشتون

خود ضربت قرار گرفته ، اما کاملا سرنگون نشده و برای استقرار مجدد خویتلash می کند ، در حالیکه شوونیزم طبقه حاکمه ملیت تاجیک تازه نیرومندی کسب کرده و برای ثبت خودمی کوشد . فرجام این زورآزمائی دوچانبه هنوز کاملا روشن نیست . سایر ملیت ها همچنان مبارزه برای سرنگونی ستم ملی و کسب حق تعیین سرنوشت را در پیش رودارند . تصادف زنان با شوونیزم مردسالارانه بیشتر از پیش عیان و عریان گردیده و تحمیلات شوونیستی بر زنان صورت های وحشیانه ای بخود گرفته است .

به این ترتیب ، تضاد میان دسته بندی های مختلف ارتقای ، همانند سایر تضاد های اصلی ، نسبت به زمان تصویب مرامنامه حزب کمونیست افغانستان یعنی اول مه 1991 ، تغییرات معنی کسب کرده است . پایه این تغییرات عبارت از نابودی دسته بندی ارتقای مربوط به سوسیال امپریالیزم شوروی سابق . این دسته بندی بعد از تجزیه و نابودی شوروی و تحت تاثیر آن دچار تجزیه و تقسیم شده وبخش های مختلف آن در اتحاد بانیر و ارتقای اسلامی گوناگون ، عمدتا بر بنای تعلقات ملیتی و منطقی قرار گرفتند . درنتیجه تحقیق این پروسه که عامل عده از میان رفتن رژیم نجیب محسوب میگردد ، مصالحه و سازش میان نیروهای ارتقای اسلامی وبخش های مختلف باشد مربوط به سوسیال امپریالیزم شوروی سابق ، نه بصورت یکدست بلکه در دسته های مختلف و جدگانه عملی گردید و انتلاف های گوناگونی در مرکز و ولایات میان مرجعین اسلامی و دولتی های سابق بوجود آمد که مهم ترین آنها همان دو انتلاف تحت رهبری گلب الدین و رباني - مسعود می باشد .

خصوصت میان حزب اسلامی و جمعیت اسلامی :

در میان مرجعین اسلامی ، خصومت حزب اسلامی حکمتیار با جمعیت اسلامی برهان الدین رباني ، از سابقه درازی برخوردار است . شکست کوتنا ها و حرکتهاي نظامي " نهضت اسلامي " - نهضتي که بعدا احزاب اسلامي و بویژه جمعیت اسلامي و حزب اسلامي بر بستر آن ایجاد گردیدند - علیه رژیم داود خان ، که توسط سی . آی . ای آمریکا و آی . اس . آی پاکستان سازماندهی گردیده بودند اختلافات میان جناح رباني و گلب الدین را تا سرحد خصومت تشديد نموده و افراد معنی از جناح رباني منجمله انجینیر جان محمد پنچشیری توسط گلب الدین و طرفدارانش که در پاکستان از پایه قوي تری برخوردار بودند به قتل رسیدند . بعدها در ماه های اول بعد از کوتدتاي هفت ثور ، گلب الدین تلاش ناکامي برای قتل رباني بعمل آورد که باعث متواری شدن چند ماهه برهان الدین از پشاور بسوی لاھور گردید . درنتیجه همین خصومت ها و یکسلسله اختلافات معین دیگر بود که بعد از آغاز جنگ علیه رژیم کوتدتاي هفت ثور در کشور ، جمعیت اسلامی و حزب اسلامی بصورت " دوتنظیم "جهادي " جدگانه در پاکستان سازماندهی شدند . از همن زمان بعد ، در طول سالهای جنگ مقاومت و سالهای بعد از خروج قواي شوروی از کشور ، خصومت حزب اسلامی با جمعیت اسلامی و شورای نظار به شکل ده ها درگيري و برخوردنظامي خوردویزرگ محلی و منطقی در نقاط مختلف افغانستان و حرکت ها ي تروریستی در پاکستان ادامه یافت . در اثر این جنگ ها و حرکتهاي تروریستی هزاران نفر میان دو طرف کشته و زخمی گردیده و افراد مهمی از هر دو طرف از میان رفتن . واقعه تخار وحوادث بعداز آن که باعث کشته شدن تعداد زیادي از فرماندهان نظامي شورای نظار و حزب اسلامی در سمت شمال گردید ، عمق و دامنه خصومت میان این دو دسته ارتقای اسلامی را ، بعد از خروج قواي شوروی از کشور ، به نحوب رجسته ای نشان داد .

نمایشات خصمانه میان باندهای خلق ویرج :

خصوصت میان دسته های مختلف باند مزدور سوسیال امپریالیزم شوروی سابق ، برپایه اختلافات قبلی ، در همان ماه های اول بعدازکودتای هفت ثور بصورت کودتا و ضدکودتا بروز نمودکه در اثر آن جناح پرچم از قدرت بیرون انداخته شده و افراد مهمی ازین جناح همچون سلطان علی کشتمند به زندان افتادند .

در درگیری میان نورمحمد تره کی و حفیظ الله امین - که جناح پرچم پشت سر نورمحمد تره کی قرار گرفته بود - یک بار دیگر خصومت شدید میان مزدوران شوروی سابق خودرا نشان داد و به نابودی نورمحمد تره کی و چند تن دیگر از سران رژیم کودتا منجر گردید .

حفیظ الله امین به نوبه خود روزهای اول لشکر کشی قوای شوروی به افغانستان به قتل رسید و اطراقیان وی به زندان افتادند که شش نفر از مهمترین آنها چند ماه بعد توسط رژیم ببرک کارمل اعدام گردیدند .

در طول سالهای اشغال ، با وجودیکه بنا بموجودیت قوای شوروی درکشور خصومت میان پرچمی ها و خلقي ها چندان تبارزی نداشت ، اما بشکل ترورهای منفرد و اقدامات نظامی پراکنده عليه یکدیگر ادامه یافت .

پس از خروج قوای شوروی ازکشور ، یکبار دیگر خصومت میان دسته های مختلف باند مزدور شوروی سابق به نحروشی نمایان شده و به شکل تصفیه های دامنه داروکودتا ها و ضد کودتا های متعدد خود را نمایاند که کودتا ی تئی و شکست پر سرو صدای آن ، خونین تین پرده این سلسله از نمایشات خصمانه بود .

سیر حرکی دو ائتلاف نیرومند :

ائتلاف حزب اسلامی حکمتیار با خلقي های عمدتاً پشتون و ائتلاف جمعیت اسلامی و شورای نظار با پرچمی های عمدتاً غیر پشتون که شکل گیری اولیه آنها از سال ها قبل آغاز گردیده بودند بعد از خروج قوای شوروی از کشور بیشتر از پیش مشخص گردیده و بعد از نابودی شوروی ، در طی چند ماه صورت نهائی بخود گرفتند .

طغیان ملیشه های قدرتمند شمال علیه رژیم نجیب نقش عده ای در نابودی این رژیم ایفاء نمود . این طغیان درابتدا مورد حمایت و پشتیبانی رسمی تمامی تنظیم های جهادی مستقر در پشاور و تهران و منجمله حزب اسلامی حکمتیار قرار گرفت . حکمتیار به منظور جلب رشید دوست به طرف خود ، شخصاً حرکت ویرا مورد تائید قرار داده و نامه پراز ستایش برایش فرستاد و بر علاوه دریک کنفرانس مطبوعاتی در راولپنڈی پاکستان که متن آن در جریده شهادت (ارگان مرکزی حزب اسلامی) بچاپ رسید ، از جنبش ملی اسلامی حمایت نمود . اما نه تنها بنایه دلایل ملیتی بلکه به خاطر سوابق قبلی ، ائتلاف ملیشه های شمال - که پرچمی ها و سایر دسته های وابسته به سوسیال امپریالیزم شوروی سابق در شمال در پشت سران قرار دارند - سرانجام با شورای نظار طی " موافقت نامه جبل السراج " رسمی شد .

احمدشاه مسعود سالها قبل ، همان زمانیکه با قوای مت加وز شوروی قرار داد آتش بس امضاء نمود ، در زدوبند های آشکاری با پرچمی ها قرار گرفت و در سایه اطمینان خاطریکه از جانب روسها و دولت مزدور کابل بدست آورده بود ، برای گسترش نفوذ خود در ولایات مختلف شمال تلاش هایی بعمل آورد . این تلاشها پایه های ایجاد کرد که در سالهای بعد منجر به تشکیل شورای نظار گردید . از آن موقع تازمان خروج قوای شوروی ازکشور روابط پنهانی احمدشاه مسعود با

پرچمی ها و رشوه ستانی های وی از آنها همچنان دوام نمود. بعد از اعلام "مشی مصالحه ملی" توسط رژیم مزدور نجیب و بویژه بعد از خروج قواهی شوروی از افغانستان ، تلاش پرچمی ها برای کنار آمدن با احمدشاه مسعود اوایجاد مصالحه رسمی با وی افزایش یافت ، اما او در عین حفظ روابط با پرچمی ها و حتی دست زدن به افادمات عملی به نفع رژیم کابل از قبیل عدم حمایت کافی از جنگ جلال آباد ، بمصالحه و سازش رسمی تن در ندادوپیشنهاد نجیب برای پذیرش وزارت دفاع د ردولت ائتلافی را عملا رد نمود . پس از آنکه استحاله ایدئولوژیک - سیاسی "حزب دموکراتیک خلق" به "حزب وطن" متوقف نماند ، پرچمی ها ، خلقی ها و سایر دسته های قبل از مزدور شوروی سابق در سمت شمال یکجا با دسته ها ی ملیشه قومی ، قالب "جنیش ملي- اسلامی" را برای برآمد سیاسی شان ایجاد کردند که در نتیجه سمت شمال از دست رژیم کابل خارج شد ، "حزب وطن" عملا از هم پاشید و نجیب در معرض سقوط قرار گرفت . درست در همین موقع بود که احمدشاه مسعود حاضر شدمصالحه و سازش چندین ساله پنهان و قسمی را به مصالحه و سازش رسمی ، آشکار و عمومی مبدل نماید. این چنین بود که "موافقتname جبل السراج" میان احمد شاه مسعود به نمایندگی از شورای نظار و رشیدوستم به نمایندگی از جنبش ملي - اسلامی به امضاء رسید ، تا از قرار گرفتن ائتلاف خلقی ها و پرچمی های پشتون با حزب اسلامی گلب الدین حکمتیار بر راس قدرت سیاسی جلوگیری بعمل آورده و خود چنین موقعیتی را بدست آورند .

ائتلاف خلقی ها و پرچمی ها و ملیشه های قومی پشتون با حزب اسلامی گلب الدین حکمتیار ، یگانه نیروئی بود که می توانست نشستن ائتلاف مسعود ، دوستم بر رأس قدرت سیاسی را ، در فرداي بعد از فرار نا موفق نجیب ، با تهدید مواجه سازد . پایه های این ائتلاف در زمان قدرت حفیظ الله امین ریخته شد . در آن موقع بعضی از تنظیم های جهادی مستقر در پشاور و مشخصا حزب اسلامی حکمتیار در یک سلسله زدو بندهای سیاسی با حفیظ الله امین و دارو دسته اش به خاطر ایجاد حکومت ائتلافی قرار گرفتند . گلب الدین شخصا در یکی از مناطق سرحدی افغانستان و پاکستان با حفیظ الله امین دیدار و ملاقات نموده و سایل مربوط به تشکیل حکومت ائتلافی را با وی تحت بحث و بررسی قرار داد . ولی تجاوز قواهی شوروی به افغانستان ، دوام زدو بندهای آغاز شده را تاریخین به نتایج نهائی در آن وقت ناممکن ساخت .

در طول سالهای جنگ مقاومت ، جبهات جنگی زیادی از حزب اسلامی حکمتیار به طرق واشکال گوناگون و در زمان ها و مناطق مختلف ، با قواهی شوروی و دولت مزدور کابل رسما ویا عملا آتش بس کردند و قرا رداد بستند ، تا دستان شان در سرکوبی نیروهای محلی رقیب باز باشند . حتی بعضی از جبهات جنگی حزب اسلامی گلب الدین حکمتیار بخاطر تامین این هدف ، آشکارا به روسها و دولت مزدور کابل تسليم شدند . رهبری حزب اسلامی در آنوقت ، رسما به فرماندهان نظامی خود دستور داده بود که در صورت مورد تهدید قرار گرفتن قدرت شان از سوی نیروهای محلی رقیب باید به قواهی دولتی و روسی نزدیک شوند تا بتوانند حریفان محلی را از سر راه شان بردارند .

پس از خروج قواهی شوروی از افغانستان ، تماس و رابطه حزب اسلامی بدارو دسته حاکم در کابل ، بویژه جناح خلقی ها عمیقتر شد . عبدالصبور فرید بعنوان فرمانده بزرگترین جبهه نظامی حزب اسلامی ، بر اساس یک توافق رسمی ، قدرت ائتلافی مشترکی با نمایندگان رژیم کابل در کاپیسا بوجود آورد که مدت سه سال یعنی تا زمان وقوع فاجعه ۸ ثور دوام نمود و فعلا نیز بگونه ای وجود دارد . همچنان تمامی جبهات نظامی تسليم شونده حزب اسلامی به دولت و پرتوکولیهای سابق به همان حالت باقی ماندند و یا به دولت نزدیکتر شدند ، در حالیکه جبهات نظامی جدید نیز به صفت آنها پیوستند . اما مهمتر از تمام اینها جریان تماسها و ارتباطات مستقیم رهبری حزب اسلامی

با جناح خلقی های حزب حاکم در کابل بود که روز بروز جدی تر میشد . بر علاوه کوئتای تی که بر اه افتاد و پس از درگیری های خونین سرکوب شد ، چند کوئتای مشترک دیگر نیز توسط حزب اسلامی و جناح عمدتاً پشتون حزب حاکم در کابل سازمان داده شد که همگی به ناکامی منجر گردیدند جریان تجزیه " حزب وطن " به واحدهای ملیتی ، در آخرین روزهای قدرت نجیب تکمیل گردید. درنتیجه تمام رهبران پشتون نسب " حزب وطن " در ائتلاف با گلب الدین حکمتیار قرار گرفتند. در حالیکه تمامی رهبران تاجیک و ازبک و ترکمن آن با احمد شاه مسعود ائتلاف کردند.

حزب اسلامی و جمعیت اسلامی دونیری قدرتمند جهادی بشمار میرفتد . پیوستن دو جناح قوی از رهبران و نیروهای رژیم قبلی به آنها ، موقعیت شانرا بیشتر از پیش تقویت نموده آنها را در وضعیتی قرار دادکه برای مبدل شدن به نیروی اصلی حاکمیت در کابل تلاش نمایند . از جانب دیگر اختلافات میان این دو جناح ائتلافی نیرومندبه صورت مخلوطی از اختلافات جمعیت اسلامی و پرچمی ها و خلقی های غیر پشتون از یکطرف و حزب اسلامی و خلقی ها و پرچمی های پشتون از جانب دیگر درآمدند و بیشتر از پیش شدت کسب نموده و عمیق تر گردیدند.

درین میان " موافقنامه پشاور " که بامداد خلافت مرجعین پاکستانی ، سعودی و ایرانی بوجود آمد، بنابر موقعیت کناری ایکه در رابطه به شکل گیری دو ائتلاف اصلی و نیرومند درون کشورداشت ، نمی توانست یک جریان به اصطلاح جهادی اصلی را ایجاد نماید . رهبران جهادی امضاء کننده این موافقنامه به ناگزیر باید به حمایت از یکی از دو ائتلاف عده داخل کشور بر می خاستند . به استثنای حزب اسلامی حکمتیار ، سائرین همگی رسماً و یا عملاً از ائتلاف مسعود - دوستم حمایت کردند و مسعود بعنوان وزیر دفاع برگزیده شد . به همین سبب ائتلاف تحت رهبری گلب الدین حکمتیار در وضعیت نامناسبی قرار گرفت ، زیرا نه تنها از لحاظ نظامی نسبت به طرف مقابل ضعیف تربود ، بلکه از لحاظ سیاسی نیز تنها ماند. درنتیجه نیروهای دوستم و شورای نظار توانستند نیروهای حزب اسلامی و خلقی ها و پرچمی های پشتون متعدد آنرا به آسانی سرکوب نموده و یا بطوف حومه های جنوب شهر عقب بزنند و تمامی تاسیسات دولتی شهر کابل را تحت تصرف خود درآوردند.

گلب الدین حکمتیار که از " تک روی " سعودی عایش نه شده بود ، بناقار توافق نمود که طبق موافقنامه پشاور برای " دولت اسلامی " صدر اعظمی معرفی نماید . اما از آنجائی که در موافقنامه پشاور حدودصلاحیت های رئیس دولت و صدراعظم تعیین نشده بود ، در این مورد اختلافات شدیدی بروز کرد . حزب اسلامی میخواست تعیین وزراء و رهبری مستقیم کابینه از صلاحیت های صدراعظم باشد و صلاحیت های رئیس دولت محدود گردد ، درحالیکه جناح ربانی مسعود خواست شان این بود که قدرت اصلی به نحوم مرکزی در دستان رئیس دولت باشد و صدراعظم صرفاً اوامروی را مورد اجرا قرار دهد . این اختلافات که نشانه های تلاش هر یکی از دو جانب بخاطر بالادستی در " دولت اسلامی " بودند نتوانستند از طریق مذاکرات راه حل بیابند ، بویژه که صدر اعظم معرفی شده توسط حزب اسلامی در طول مدت زمانی که در کابل بسرمیبرد ، صلاحت و قدرتی نداشت . نتیجتاً یک بار دیگر کاربه جنگ و درگیری نظامی کشید ، جنگ و درگیری نظامی ایکه باید آنرا فاجعه بزرگی در متن فاجعه عظیم 8 ثور ، برای شهر کابل و برای تمام کشور بحساب آورد .

جنگ جنایتکارانه و آتش بس فرصت طلبانه :

جنگ برای مدت تقریباً بیست روز بشدت ادامه یافت . ویژگی این جنگ درین بود که طرفین متخاصم برای تصرف مناطق تحت اشغال همدیگر خیلی کم به جنگ قوای پیاده مباردت ورزیدند، ولی در عوض تا توانستند مناطق همدیگر را با استفاده از قوای هوائی، راکتی، توپخانه و تانک کوبیدند . درنتیجه ، علیرغم شدت و طول دوام جنگ قوای نظامی دولطف تلفات کمی را متحمل شدند . بیشترین تلفات جنگ بر اهالی غیرنظامی تحمل گردید، ویرانی های گسترده ای در شهرکابل و حومه های آن بوجود آمد وصد ها هزار نفر اهالی ملکی از محیط کاروزندگی شان کنده شده و به ولایات اطراف و حتی کشورهای خارجی آواره گردیدند .

قسالت و بیرحمی نیروهای درگیر ، آنچنان رعب و وحشتی در میان اهالی – بویژه زنان و کودکان- ایجاد نمود که عده زیادی از آنان به محبس پل چرخی پناه برداشتازش ملیشه هاو مجاهدین در امان باشند .

در جریان جنگ ، طرفین درگیر در عین زد خور دباه از معامله و خرید و فروش مناطق به همدیگر غافل نمانند و این امر ببرادرانج اهالی جنگ زده بیشتر از پیش افزود . تپه مرنجان توسط ملیشه های شمال در بدله چند ده میلیون افغانی به حزب اسلامی فروخته شد و دوروز بعد به قیمت خرابی گسترده مناطق اطراف تپه دوباره پس گرفته شد . گفته میشود که بتخاک نیز توسط حزب اسلامی از قوماندان محلی حرکت انقلاب بنام قوماندان کوچی در بدله پول هنگفتی خریداری شد و درنتیجه مورد حملات گسترده نیروهای جناح طرف مقابل قرار گرفت .

چور و چپاول گسترده توسط نیروهای متخاصم نه تنها در آن مناطقی که از طرف مقابل تحت تصرف میگرفتند برآ افتاد ، بلکه این نیروها در مناطق خودشان نیز بغارت خانه ها و دوکان ها پرداختند . تلانگری و سیعی در شهر کابل و حومه های آن برآ افتادوزنان و دختران نیز از تعرض و تجاوز مصtein نمانند .

وقتی پس از این همه وحشت و جنایت ، آتش بس برقرار گردید، کابلیان به آوارگان سرگردان و شهر کابل و حومه های آن به ویرانه ای مبدل گردیده بودند ، در حالیکه طرفین جنگ فقط به اهداف محدودی دست یافتد و مسایل اصلی همچنان لایحل باقی مانندن .

حزب اسلامی حکمتیار ، شکست خفت بار اولیه اش را در مقابل ملیشه های شمال که روزهای اول فاجعه 8 ثو ر متحمل شده بودکم و بیش جبران نمود . گرچه این بار نیز حزب اسلامی سرانجام رویه شکست شده و مناطقی از دستش خارج گردید ، اما نشان دادکه میتواند با ملیشه های شمال به سختی بجنگواز آن مهم تر بارانی از راکت و خمپاره به شهرکابل فرو دارد .

برهان الدین ربانی ، گلب الدین حکمتیار را از شورایی رهبری اخراج نموده و عبدالصبور فرید را از صدارت بر طرف نمود و به این صورت توانست جناح طرف مقابل را – ولو به طور موقتی – از دولت مرکزی بیرون نماید .

درواقع ، هریک از طرفین جنگ نه بخاطر رسیدن به اهداف اصلی شان ، بلکه بخاطر ملحوظات معین دیگری آتش بس را قبول نمودند .

جنگ نارضایتی گسترده ای نه تنها در میان اهالی کابل بلکه در سطح سراسرکشور و در میان مهاجرین نسبت به " انقلاب اسلامی " ایجاد نمود که اگر دوام می یافت ژرفنا و پنهانی نارضایتی ها عمق و گسترش بیشتری نیز می یافت . دلیل عدمه قبول آتش بس از سوی جناح ربانی و مسعود و بعارتی رژیم فعلی کابل ، در نظرداشت همین مسئله بود بر علاوه این جناح نمی خواست با عدم قبول آتش بس نمایندگان نیروهای جهادی و ولایات سمت مشرقی را از خود آزاده خاطرسازند زیرا در آن صورت امکان داشت آنها بیشتر از پیش به گلب الدین حکمتیار نزدیک شوند .

دلیل عمدہ قبول آتش بس از سوی جناح گلبدين حکمتیار آن بود که نیروهایش در جنگ در حال شکست بودند و اگر جنگ دوام مینمود این احتمال وجود داشت که از تامی مناطق جنوب و شرق کابل بیرون رانده شده وبشدت ضربت بخورند.

تعليق آتش بس در حقیقت نیروهای حکمتیار را از یک شکست سخت و خطرناک نجات داد والبته گلب الدین حکمتیار نیز نمی خواست نمایندگان نیروهای جهادی ولایات مشرقی را از خود ناراضی ساخته و بجای ایجاد وحدت پراکندگی بیشتری در صفوف پشتونها بوجود بیاورد. باین ترتیب جنگ متوقف گردیده. و آتش بس برقرار شد، اما این آتش بس شکننده بوده و هر لحظه می تواند شکسته شود.

احتمال یک درگیری خونین دیگر و دوام جنگ:

هر یک از طرفین متخاصم یک نکته از موافقنامه آتش بس را برای طرف مقابل برجسته می نماید. حزب اسلامی برای دوام آتش بس مسئله اصلی را خروج قوای مليشه شمال از کابل و اخراج دولتی های سابق از مقامات صاحب صلاحیت در تشکیلات نظامی واداری دولت اسلامی می داند. در مقابل سخنگویان ربانی و وزارت دفاع روی این مطلب آنگشت می گذارد که حزب اسلامی باید خلقی ها و پرچمی ها را از نیروهای خود اخراج نماید و مليشه های پشتون را خلع سلاح کرده و به مناطق شان بفرستد. اما در حقیقت امر با وجودی که این دو مسئله از جمله مسائل مورد اختلاف اند و بویژه نکات تبلیغاتی مناسبی برای هر یک از طرفین جهت حمله به طرف مقابل محسوب می گردد، ریشه های اصلی اختلاف و درگیری به حساب نمی آیند و در حقیقت قضایای فرعی به شمار می روند.

دولت اصلی خصوصت میان دو ائتلاف تحت رهبری گلب الدین از یکطرف و ربانی و مسعود از طرف دیگر عبارت اند از : 1/ تضاد میان اخوانیگری افراطی حزب اسلامی و اخوانی گری کم و بیش ملایم جمعیت اسلامی و شورای نظار ؛ 2/ تضاد میان شوونیزم مورد ضربت قرار گرفته پشتون و شوونیزم در حال قد برافراشتن تاجیک.

اخوانیگری افراطی اساس ایدئولوژیک - سیاسی حزب اسلامی را میسازد و پایه پشتیبانی بخش عمدہ اخوانیهای پاکستانی و عرب ازین حزب بشمار می رود، در حالیکه تلاش گلب الدین حکمتیار برای احیاء شوونیزم پشتون نه تنها عامل اصلی وحدت خلقی ها و پرچمی های پشتون با وی است، بلکه عامل بسیج کننده ای برای حزب اسلامی در میان سایر نیروهای جهادی و حتی توده های متوجه پشتون نیز بشمار می رود.

از جانب دیگر اخوانیگری جمعیت اسلامی و شورای نظار نسبت به اخوانیگری حزب اسلامی ملایم تر و به اصطلاح واقع بین تر است. جمعیت اسلامی و شورای نظار علیه تلاش های گلب الدین و اعون و انصارش درجهت احیاء شوونیزم پشتون می جنگد، اما در عین حال آنچه برای آن می کوشند تامین حق تعیین سرنوشت ملیت های تحت ستم در کشور نیست بلکه جاگزینی شوونیزم تاجیک با شوونیزم پشتون است. بدین جهت ملیت های تحت ستم از بک و ترکمن و هزاره از جنگیدن بنفع دارودسته ربانی - مسعود به حقوق ملی شان دست نخواهد یافت. بهر حال در شرایط فعلی اخوانیگری نسبتاً ملایم وتلاش برای جلوگیری از احیاء شوونیزم پشتون دو عاملی است که سایر نیروهای ائتلاف را با جمعیت اسلامی و شورای نظار متحد نگاه میدارد. گذشته ازین مسائل دو نکته ایکه هر یک از طرفین متخاصم برای دیگری در موافقنامه آتش بس برجسته می نمایند غیر قابل تطبیق بوده و عملی نمودن آن برای هر دو طرف تقریباً ناممکن می باشد.

حزب اسلامی نمی خواهد چانس بسیج سایر نیروهای جهادی و توده های متوه مپشتوون در افغانستان را از دست بدده و بر علاوه روی حمایت احزاب ناسیونالیست پشتون در پاکستان چون پشتوخوا نشان عوامل پارتبی محمود خان اچکزئی ، قومی انقلابی پارتبی افراسیا ب ختك ونشنل عوامی پارتبی ولی خان و درمجموع پشتونهای پاکستان ، بصورت جدی حساب می نماید. البته در نظر داشت تمایلات پشتونوالي پشتون های درون بوروکراسی و ارتش پاکستان و حتی تمایلات پشتونوالي بخشی از اخوانی های پاکستان نیز مسئله ای است که حزب اسلامی هیچ وقت نمی تواند آنرا نادیده بگیرد . علاوتا خلقی ها و پرچمی ها و مليشه های پشتون موتلف حکمتیار نیروهای ناتوانی نیستند که به آسانی خلع سلاح شوند . مثلاً تندی خود یک نیروی قوی است و اسلم وطنجار و گلاب زوی بعنوان فرماندهان عملیاتی کودتای هفت ثور همچنان ، جنral رفیع در رژیم نجیب معاون رئیس جمهور بود و راز محمد وزیر داخله ، هر یکی ازین افراد بنابه ساختار فیلولی جامعه پشتونها ، از پایه نیرومند قومی بر خوردارند . مليشه های موتلف گلب الدین نیز نیروی های ضعیفی نیستند . مثلاً در جنگ اخیر کابل پیشوی های اولیه نیروهای حزب اسلامی و موتلفینش تا حدود زیادی مرهون فعالیت های جنگی مليشه جبار بود . جبار کسی است که در رژیم نجیب به رتبه جنralی رسید و لقب قهرمان ملی را نصیب شد .

اگر در گذشته گلب الدین حکمتیار باخاطر اینکه تندی را با خود داشته باشد ، اکثریت اعضای شورای اجرائیه حزب اسلامی را از آن حزب اخراج نمود ، حالا باخاطر خوشی خاطر تندی ، گلاب زوی ، رفیع ، وطنجار ، یکتن و دیگران کاملاً می تواند به ربانی و مسعود جواب رد بدده و درین مورد تردیدی بخود راه نخواهد داد . در حقیقت اخوانی گری افراطی گلب الدین با تلاش برای احیاء شوونیزم پشتون گره خورده و دست زدن به عملی که به این دو امر ضربه وارد نماید ، برای وی در حکم خود کشی است ولذا نمی خواهد و نه می تواند به آن دست بزند .

جمعیت اسلامی و شورای نظار موقعیت بر تر فعلی شان را در دولت اسلامی مرهون اتحاد با نیروهای مليشه شمال اند و بدون آنها بصورت قطع موقعیت فعلی شان را نمی توانند حفظ نمایند . نیروهای مليشه شمال نه تنها تا حال بخش اصلی قوای نظامی مربوط به وزارت دفاع دولت اسلامی ، در کابل محسوب می گردند ، بلکه برای مدت نسبتاً طولانی در آینده نیز چنین موقعیتی خواهند داشت ، زیرا که دولت اسلامی تا زمان تشکیل اردوی اسلامی سر تاسری راه درازی در پیش رو دارد . این نیروها نهایتاً از شهر کابل بیرون برده خواهند شد تا در کمر بند های امنیتی اطراف شهر مستقر شوند . درین میان صرفاً ممکن است بعضی از چهره های رسوای پرچمی سابق از قبیل جنral آصف دلاور از کار برکنار شوند ، آنهم البته با در نظر داشت این مسئله که پایه های ائتلاف توسط این گونه اقدامات متزلزل نشوند .

اخوانیگری نسبتاً ملایم جمعیت اسلامی و شورای نظار در میان هفت تنظیم جهادی سنی مذهب ، هم از اخوانیگری افراطی سه تنظیم اخوانیگری دیگر متمایز است و هم با موضع سه حزب غیر اخوانی فرق دارد . علاوتاً جمعیت اسلامی یگانه تنظیمی است که تحت رهبری تاجیک ها قرار دارد . بدین جهات جمعیت اسلامی در میان شش تنظیم دیگر حتی یک متحد استوار هم نمی تواند داشته باشد و در واقع در میان آنها تنها است . اگر ربانی و احمد شاه مسعود کاری کنند که نیروهای مليشه شمال از آنها فاصله گرفته و حمایت شان نکنند ، هیچ چانسی برای حفظ موقعیت فعلی شان ندارند و همانند زمان شورای راولپندي و حکومت موقت پشاور به حاشیه قدرت رانده خواهند شد .

جنگ اخیر در کابل هیچ مورد از موارد جدی اختلافات میان دو ائتلاف نیرومند را حل و فصل نکرد و موافقنامه آتش بس که هریک از طرفین مطابق به دید و منافع خودش آنرا تفسیر می نماید نیز نمی تواند کاری را از پیش ببرد . بدین سبب احتمال دارد به زودی درگیری خونین دیگری

میان دو طرف روی دهد ، بویژه که دوره موقتی چهارماهه بر هان الدین ربانی رو به اتمام است و در ختم این موعد - مطابق به قرار داد پشاور - باید لویه جرگه یا شورای حل و عقد دائم گردد تا زعیمی را برای حکومت موقت اسلامی برای دوسال آینده انتخاب نماید .

حزب اسلامی حکمتیار قویا با شورای اهل حل و عقد یا لویه جرگه مخالف است و می خواهد انتخابات عمومی برگزار گردد . درگذشته جمعیت اسلامی ، حزب وحدت و حرکت اسلامی نیز با لویه جرگه مخالفت می کردند ، اما فعلا جمعیت اسلامی آنرا - البته تحت نام شورای اهل حل و عقد (نام اسلامی لویه جرگه) قبول دارد و لی موضع حزب وحدت و حرکت اسلامی هنوز روشن نشده اند . بهر حال موضوع شورای اهل حل و عقد یا لویه جرگه و موافقه در مورد چگونگی تدویر و انتخاب شرکت کنندگان ، مسایل پیچیده ای اند که تا حال لایحل باقی مانده اند ، درحالیکه صرفا یک و نیم ماه وقت برای آن باقی است . وقتی این موقع بسر برسد ویا حتی در جریان همین مدت ، ممکن است اختلافات شدیدی تا سرحد خصوصت بر سر مسایل مربوط به لویه جرگه میان تنظیم های اسلامی بروز نماید .

حزب اسلامی در رابطه با این مسئله در موقعیت بسیار بدی قرار گرفته است زیرا این احتمال وجود دارد که در مخالفت کاملاً تنها بماند . در آنصورت اگر این شورا یا جرگه دایرگردد ، حزب اسلامی چه در آن شرکت نکند و چه در آخرین لحظات از مخالفت دست برداشته و در آن شامل گردد ، در هر حال بازندۀ خواهد بود و به حواشی رانده خواهد شد . به همین جهت گلب الدین حکمتیار تلاش خواهد نمود از تدویر لویه جرگه یا شورای اهل حل و عقد جلوگیری نماید و مسلم است که بهترین راه جلوگیری آن توسل به جنگ و درگیری نظامی ، بویژه در کابل است . حکمتیار درین راستا رنگ سیاه اخوانیگری افراطی و احیاء گری شوونیزم پشتون را غلیظ تر خواهد کرد و سعی به عمل خواهد آورد تا حول پرچم ارتجاعی دوشاخه ایکه بر افراشته است ، نیروهای وسیعی را برای رویاروئی تعیین کننده احتمالی بسیج نماید . ویا در صورت مبادرت به آن شکست بخورد - که امکان آن زیاد است - به شدت تضعیف خواهد شد ، ولی می تواند بعنوان یک نیروی مزاحم برای دولت باقی بماند و جنگ های پراگونه را مدت های مديدة ادامه دهد .

قوای ده هزار نفری بیطرف که قرار است طبق قرارداد آتش بس ، میان نیروهای دو طرف متخاصم جابجا شوند ، احتمالاً خواهند توانست برای مدتی از شکسته شدن کامل آتش بس جلوگیری نمایند ، اما خود این قوای ممکن است به طرف دیگری برای جنگ و درگیری مبدل شوند ویا به یکی از دو جناح متخاصم فعلی بپیوندند .

مرتعین اسلامی ایکه برای برقراری آتش بس تک و دو کردن و می کوشند قوای بیطرف را سازماندهی نمایند ، اساساً هدفشان اینست که دست در دست هم داده و خود شانرا متفقاً بصورت نیروی سومی درآورند که بتواند ابتکار عمل را از دست دو جناح ائتلافی نیرومند خارج کرده و به دست خود بگیرد . ازین جهت ممکن است خود قوای صلح یا یکی از دو جناح متخاصم فعلی ویا هردوی شان درگیری پیدا نمایند .

از جانب دیگر تلاش های این مرتعین صلح طلب که خود در ولایات شان اکثراً با دولتی های سابق هم ملیتی شان ائتلاف کرده اند ، همسو با تلاشهای جناح های تحت رهبری گلب الدین حکمتیار ، روی احیاء شوونیزم پشتون متمرکز است و ازین سبب می توند به تدارک برای درگیری های ملیتی سر تا سری میان پشتونها و سایر ملیت های کشور مبدل گردد . بناءً صلح خواهی های فعلی " خالص " و " محمدی " و " شمالي " ازیک جهت تدارک خطرناکی برای جنگ سراسری ای است که به احتمال قوی کشور را بسوی تجزیه رسمي خواهد کشاند و نمی تواند صلح باثبتاتی به ارمغان آورد .

علاوه بر مسایلی که بیان داشتیم ، اجرایی پالیسی های خاص و مداخلات امپریالیستی وارتجاعی از خارج که بر آتش منازعات وخصوصیت ها میان دوسته ائتلافی عمدۀ ارجاعی - وسایر دسته های ارجاعی - در افغانستان دامن می زند ، همچنان جریان دارند و دوام خصوصیت ها و درگیری ها را تحریک می نمایند .

آمریکا وشوروی - بعد اروپیه - پس از خروج قواي شوروی از کشور ، کرارا تذکر داده اند که خواهان خلع سلاح افغانستان اند ، زیرا موجودیت انبارهای وافر اسلحه و مهمات در آن را عاملی می دانند که می تواند زمینه یی تبادی در سطح کل منطقه را بوجود بیاورد . در گیری وجنگ میان دسته های ارجاعی یک راه عملی خلع سلاح نمودن افغانستان است . بهمین جهت است که آمریکا ، روسیه و قدرت های امپریالیستی اروپائی نه تنها برای متوقف نمودن این درگیری ها کوششی بعمل نمی آورند بلکه بطف مختلف مستقیم وغیر مستقیم به گستردۀ شدن ودوام آتش آن یاری نیز می رسانند .اما مهمتر از این مسئله ، دوام جنگ ودرگیری میان دسته های ارجاعی ، زمینه مداخلات مستقیم قدرت های امپریالیستی - بویژه امپریالیزم آمریکا - را از طریق سازمان ملل متحد در افغانستان فراهم می آورد و این آن چیزی است که آنها بسیار مشتاق اند بدست بیاورند .

دو جناح رقیب اسلامی نواز شریف وقاضی حسین احمد در بروکرasi وارتش پاکستان ، میدان افغانستان را به عرصه مهمی برای حل وفصل اختلافات شان مبدل کرده اند . اخوانی ها ی تندرو در بروکرasi وبویژه در ارتش پاکستان هنوز هم از گلب الدین حکمتیار حمایت می نمایند ، نیروهای ویرا از لحاظ تسیلرات ومهمات اکمال می کنند وامکانات تبلیغاتی وسیعی در پاکستان در اختیارش می گذارند . بر علاوه احزاب ناسیونالیست پشتون در پاکستان نیز پشت سر گلب الدین ایستاده اند و تلاش های ویرا - ولو با انتقادات معینی - در جهت احیاء شوونیزم پشتون در افغانستان با امیدواری و تحسین می نگرند . مجموعه این مسائل ، فعلاً حالتی را در پاکستان بوجود آورده است که جناح نواز شریف تقریباً ابتکار عمل در مورد افغانستان را از دست داده است . البته امکان تغییر درین وضعیت وجود دارد و احتمال دارد دیر یازود بار دیگر جناح نواز شریف بتواند ابتکار عمل را در دست گیرد .

دولت ایران نه تنها حزب وحدت را در دست دارد بلکه در چوکات پان ایرانیزم از ائتلاف تحت رهبری ربانی و مسعود نیز پشتیبانی می نماید و در عین حال اگر فرستی پیش آید برای کشاندن حکمتیار بطرف خود نیز تلاش می نماید . بهر حال دولت ایران مقاصد خود را در افغانستان دنبال می نماید و خواهان برقراری رژیمی درین کشور است که نزدیکترین دوستی را با خودش داشته باشد و یا حد اقل به پاکستان زیاد نزدیک نباشد .

ازبکستان که ترکیه از آن حمایت می نماید ، در واقع در پشت سر رشید دوستم قرار دارد و بصورت غیر مستقیم ربانی و مسعود را پشتیبانی می نماید . ازبکستان نه تنها رشید دوستم وازین طریق ربانی و مسعود را به انحصار مختلف مدد می رساند ، بلکه علیه اخوانیگری افراطی گلب الدین و همچنان علیه تلاش وی برای احیاء شوونیزم پشتون تبلیغات مداومی را نیز پیش می برد . عربستان سعودی برای ترویج وهابیت پول های هنگفتی در افغانستان به مصرف می رساند و در عین حال سعی می نماید از نفوذ ایران جلوگیری نماید . دولت عربستان سعودی خواهان استقرار یک حکومت اخوانی افراطی در افغانستان نیست ، اما حلقات اخوانی در آن کشور قویاً از بنیاد گرایان تند رو - منجمله حکمتیار - حمایت می نمایند . عربستان سعودی می خواهد از طریق پاکستان و افغانستان به آسیای میانه راه باز نماید . بهمین جهت سیاست پاکستان و سیاست عربستان سعودی در مورد افغانستان بصورت نزدیکی با هم مرتبط اند و متفقاً در مقابل سیاست های نفوذی ایران قرار دارند .

راه حل اساسی :

" دولت اسلامی " تا حال با درگیری ها و جنگ های خونین میان جناح های مختلف مرتعین اسلامی و " تازه مسلمانان " دولتی سابق ، به عمر نکبت بار خود ادامه داده است و ممکن است در کوتاه مدت یا دراز مدت ، درآینده نیز حیات ننگینش بهمین صورت دوام نماید . این چنین وضعیت - همچنانکه تا حال وجود داشته است - جز قتل ، غارت ، فقر روز افزون توده های مردم و ویرانی بیشتر کشور ، ثمره دیگری ببار خواهد آورد . ولی حتی اگر - به احتمال ضعیف - جناح های مختلف ارجاعی از جنگ و درگیری با هم دست بردارند و برای حل وفصل اختلافات شان راه های غیر جنگی را در پیش گیرند باز هم کدام تغییر اساسی در وضعیت توده های مردم و سرنوشت کشور بوجود خواهد آمد . صلح میان مرتعین بین معنی است که آنها توان خواهند یافت به نحو مرکز ترقیتی برگرده های مردم فشار آورند و از آنها بصورت مطلوب تری شیره کشی نمایند .

بین ترتیب نفس موجودیت نظام ارجاعی حاکم و دولت ارجاعی حاکم - چه جناح بندی های مختلف آن باهم بجنگد و چه در حال صلح بسر برند - در تضاد با منافع کارگران ، دهقانان و تمام توده های مردم و نیز ملیتهاي تحت ستم وزنان ستمده قرار دارد .

حزب کمونیست افغانستان ، جنگ و درگیری میان دسته های مختلف ارجاعی را بین جهت تقسیم نمی نماید که از صلح میان آنها حمایت نماید . پرولتاریا و خلق ها ی کشور برای رسیدن به بهروزی و آزادی حقیقی فقط یک راه در پیش دارند و آن عبارت است از توسل به جنگ توده ای دراز مدت برای سرنگونی نظام ارجاعی و حاکمیت مرتعین رنگارنگ بخاطر پیروزی انقلاب دموکراتیک نوین . برای پیش روی درین راستا به حزب پرولتري اصولي و نیرومند ، ارتش مردمی و جبهه متحدي از نیروهای ضد ارجاعی و ضد امپریالیستی ضرورت است .

کارگران و زحمتکشان آگاه ! روش فکران انقلابی ! حزب کمونیست افغانستان را به اnahme مختلف تقویت نماید ! به صفواف آن بپیوندید ! برای جنگیدن تحت درفش آن آماده شوید ! ایدئولوژی ، اهداف و استراتژی مبارزاتی آن را تبلیغ کنید ! کمک مادی برسانید ! در مقابل حملات کین توزانه مرتعین و اپورتونیست ها علیه آن ، بایستید !

نیروهای و شخصیت های ملي ، دموکرات و آزادخواه ! مارادرآماده شدن برای جنگیدن عليه نظام ارجاعی حاکم ضد ملي ، ضد دموکراتیک و ضد آزادی یاری رسانید ! برای ایجاد جبهه متحدي از نیروهای ضد ارجاعی و ضد امپریالیستی کشور با ما همکاری کنید !

**مرگ بر ارجاع و امپریالیزم !
زنده باد انقلاب !**

دفتر سیاسی حزب کمونیست افغانستان

1371/6/15

در شماره اول شعله جاوید می خوانیم : " مبارزه علیه مرجعین حاکم بر کشور یعنی رژیم مزدور کابل و باندهای ارتقای اسلامی که تقریباً در مجموع بطرف سازش و تبانی عمومی میان شان در حرکت هستند (اکنون که این تبانی حق پذیرفته و " انقلاب ۸ ثور " به پیروزی رسیده است) در سرلوحه وظایف مبارزاتی جریده " شعله جاوید " قرار دارد مسئولیت عده آن را تشکیل می دهد . "

اکنون که مبارزه علیه دولت اسلامی دارد گسترش بیشتری می یابد ، شعله جاوید سعی خواهد نمود در پهلوی درج موضوعات متعدد مبارزاتی ، صحّاتی از این جریده را به درج اخبار مبارزاتی ضد رژیم اختصاص دهد .

" شعله جاوید " می کوشد این اخبار شامل انعکاس اعلامیه ها ، معرفی نشرات و سایر فعالیتهاي عملی مبارزاتي و توضیح مواضع رسمي تمامی آنهایی باشد که با موضع گیری ها و برآه انداختن مبارزات عملی علیه این دولت و نظام نیمه استعماری ، نیمه فیووالی حاکم بر کشور نقش معینی ایفا می نمایند.

جریده " شعله جاوید " در عین حمایت کلی از مبارزات ضد دولت که در صفحات این جریده انعکاس می یابد ، این نکته را خاطر نشان می سازد که ، حمایت از این مبارزات و انعکاس آن به معنی تائید کامل مواضع آنها نبوده و شعله جاوید حق مسلم خود میداند تا مواضع نادرست و عملکرد های انحرافی و تسليم طلبانه آنها را مورد انتقاد قرار دهد تا آنها را برای اخذ مواضع قاطع مبارزاتی تشویق و جنیش را از رفقن به بیراهه ها برهنگار دارد .

الاخبار مبارزاتی ضد رژیم

" انجمن هماهنگی " :

عده ای از روشنفکران قبل از مسح به گروه های مختلف " چپ " که مواضع و عملکرد های گروه های شان مورد انتقاد و مخالفت شان بوده است ، بمنظور کوشش در جهت رفع پراکنگی موجود در صفوف جنبش " چپ " انجمن را تحت نام " انجمن هماهنگی " در ماه دلو ۱۳۷۰ تأسیس نموده بودند . این حرکت در همان موقع از جانب رفقا و هوا داران شاخه حزبی آن منطقه مورد حمایت قرار گرفته و آمادگی شان را در جهت همکاری با این حرکت اعلام داشته بودند .

" انجمن هماهنگی " چهار ماه بعد از سقوط حکومت نجیب و برقراری دولت ائتلافی با مواضع گیری علیه " انقلاب ۸ ثور " و تبیح جنگ اخیر جناح بندی های این دولت و قتل عام مردم بی دفاع شهر کابل ، گام دیگری در جهت سازندگی مبارزاتی اش به جلو گذاشته است ، گامی که می باشد در همان روز های اول برقراری این نظام برداشته می شد که خود یکی از عوامل کم تحرکی انجمن بعد از " انقلاب ۸ ثور " بشمار می رود . جریده شعله جاوید امیدوار است مواضع گیری ماه سنبه انجمن بتواند برکم تحرکی موجود وی پایان داده ، وی را توانمندی بیشتر دهد تا بتواند برای پیشبرد رسالتی که بر عهده گرفته بموقعیت های نایل شود !

اعلامیه ماه سنبه انجمن هماهنگی غرض معلومات بیشتر تان در اخیر این مبحث درج گردیده است .

" شورای متعدد دفاع از حق تعیین سرنوشت ملیت ها " :

چند ماه قبل اطلاع یافته بودیم که عده ای از روشنفکران متعلق به ملیت هزاره سعی داشتند تا گروهی در دفاع از حق تعیین سرنوشت ملیت هزاره بوجود آورند . از قرار معلوم این کوشش ها به ثمر رسیده و گروهی را بنام " شورای متعدد دفاع از حق تعیین ملیت ها " تأسیس نموده اند .

این " شورا..." حدود چهار ماه بعد از پیروزی دولت اسلامی ۸ ثور علیه آن موضع گرفته ، رژیم جدید را یک رژیم ائتلافی " با حزب جنایتکار خلق " دانسته و گفته اند که رژیم " در ضدیت

با حقوق حقه ملیت های تحت ستم " قرا ردارد . "شورای ... " بنا بر موجودیت افق دید محدود و انحرافاتی در نظریاتش توانسته است موضع ارجاعی حزب وحدت را که خود بخشی از این دولت اسلامی و در عین حال یک حزب ائتلافی با خلقی ها و پرچمی ها ی هم ملیتی خود می باشد ، بصورت دقیق درک نموده و عليه آن موضع قاطعی اتخاذ نماید . از جانب دیگر موضع گیری غیر قاطع در قبال حزب وحدت ، " شورای متند ... " را به نتیجه گیری نادرست از جنبه های خونین کابل و امیددار چنانچه در اعلامیه ماه اسد خود مضمون اصلی جنگهای خونین کابل را که چیزی جز کوشش جناح های اسلامی بر سر پاشاری در تطبیق دولت اسلامی مورد نظر شان و کسب امتیاز بیشتر برای خود در این دولت نموده باشد ، " مبارزه برای آزادی و حق تعیین سرنوشت خودمختاری " می داند .

" شعله جاوید " امید وار است تکیه هرچه بیشتر حزب وحدت اسلامی بر عمل کردن مسایل مذهبی یعنی دفاع این حزب از حقوق تثییع جعفری و تکیه برآن که نه تنها ربطی به حق تعیین سرنوشت ملیت تحت ستم هزاره ندارد ، بلکه چند پارچگی موجود در بین این ملیت را نیز بیشتر از پیش تشدید می نماید ، بتواند به گردانندگان " شورا " این فرصت را بدهد تا آنها قادر به تصحیح مواضع نادرست خویش در این زمینه شوند . اعلامیه ما ه اسد " شورا " نیز غرض معلومات بیشتر خوانندگان در اخیر این مبحث درج گردیده است .

" کمیته مبارزه برای تشکیل جبهه انقلابی مردم هزاره " :

این کمیته نیز چندی قبل از پیروزی دولت اسلامی 8 ثور تاسیس شد و تاحال توانسته صرف یک شماره نشریه بنام " سنگر آزادی " بیرون دهد که پلاتفرم پیشنهادی اش برای تشکیل چنین جبهه ای نیز در آن درج می باشد .

پلاتفرم پیشنهادی با صراحةً به این موضع برخورد می نماید که مبارزات عادلانه ملیت تحت ستم هزاره برای دستیابی به حق تعیین سرنوشت و خود مختاری از یک طرف متضمن تعمیم پیوند یابی این مبارزه با مبارزات سایر ملیت های تحت ستم این کشور می باشد و از طرف دیگر مبارزات مجموع این ملیت های تحت ستم علیه شوونیزم باید با مبارزات ملی و دموکراتیک ، مبارزات ضد نظام حاکم نیمه استعماری ، نیمه فیودالی ، امپریالیزم و رفع ستمگری مردان بر زنان که این ستمگری نیز بخشی از ساختار همین نظام حاکم می باشد ، در پیوند قرارگرفته از آن حمایت نماید . طرح اصولی اینکه ناسیونالیست های مرتاج بآن تن نمی دهند . این کمیته نیز چندین ماه بعد از " انقلاب 8 ثور " طی اعلامیه ای در عین تقبیح از جنگ بین جناح هایی دولت اسلامی در کابل که منجر به قتل عام مردم بی دفاع شد ، دولت 8 ثور و جناح های مختلف آنرا منحیت یک دولت ائتلافی که با قاتلین مردم دست همکاری داده و با تبانی آنها بر مردم حکومت می نمایند ، تقبیح و علیه آن موضع گرفته است .

جريدة " شعله جاوید " آرزومند است تا این کمیته و نشریه " سنگر آزادی " آن بتواند نقش مثبتی برای پیشبرد مبارزات ضد رژیم و تاسیس جبهه انقلابی مردم هزاره ایفا نماید ، و این آرزوی ما در صورتی می تواند متحقق گردد که کمیته و نشریه آن مصمم شوند با تلاش خستگی ناپذیر و جرئت تمام گام به پیش می گذارند ، حرکت سست و بی رمق کنونی خود را انتقاد و برآن فایق می شوند . غرض معلومات بیشتر تان اعلامیه ماه سپتمبر " کمیته مبارزه ... " نیز در اخیر این مبحث درج گردیده است .

مجله " نوبهار " و کانون مهاجرین مقیم آلمان " :

شماره دوم مجله " نوبهار " را که در ماه حمل 1371 در آلمان منتشر شده است ، یکی از خوانندگان شعله جاوید در اختیار ما قرار داد . صفحات این مجله قطور را مضماین ، اشعار ، طنز ها ، نامه ها و جواب نامه ها احتوا می نماید . روح مجله " نوبهار " بیانگر افسای جنایات " انقلاب 7 ثور " و کارنامه های سیاه احزاب اسلامی می باشد . در عین حال پاره مضماین این مجله که در اطراف حل سیاسی قضیه افغانستان بحث های برآ اندخته اند ، همه انعکاس دهنده این موضوع اند که گردانندگان این مجله - کانون مهاجرین مقیم آلمان - بر این باور اند که سیاست " واقع بینانه " را می باید پیشه کرد ، و این " واقعیت گرائی " حکم می نماید تا بجای اتخاذ سیاست های چپ روانه از آلترا ناتیو پیشنهادی موسسه " ملل متحد " حمایت شود ؛ آلترا ناتیو که می خواهد قضیه سیاسی افغانستان را از طریق ایجاد فضای روحیه " آشتی ملی " ، " عفو مقابل " و ایجاد دولتی با " قایده وسیع " حل نماید ؟ !

امیدواریم واقعیت های اتفاق افتاده بعد از پیروزی دولت اسلامی 8 ثوری که تظاهرات برآ افتیده آلمان به ابتکار کانون مهاجرین در آن دیار خود نیز آنرا در یک دولت ائتلافی با جنایت کاران خلقی و پرچمی می دانند برای آنها این فرصت را مساعد نموده باشد تا بر تئوري های " واقع بینی " شان تعمق بیشتر نماید . ما عقیده راسخ داریم حتی در صورت موافقه تمام جناح ها به پیشنهادات پتروس قالی و میانجیگری بینان سیوان و تحقق دولت با " قایده وسیع " نیروهای اصلی آن دولت فقط آنها می بودند که الحال نیروهای اصلی دولت اسلامی 8 ثوری را می سازند . آن اقلیت کوچکی که علاقمند بود تا وی نیز در دولت با قایده وسیع نقشی داشته باشد ، نمی توانست کوچکترین نقش موثری در لگام زدن این دارودسته های ضد انقلابی و ضد مردمی ایفا نماید . جریده شعله جاوید تا هنوز نتوانسته متن قطعنامه و گزارش مفصل تظاهرات شهر بن آلمان را بدست آورد تظاهراتی که در آن نه تنها جنگ سه هفته ای برآ افتیده بین جناح های آن دولت اسلامی در شهر کابل تقبیح گردید بلکه دولت اسلامی و تمامی جناح های آن منحیث یک دولت جنایتکار و خائن به ملت محکوم شده ، آنرا دولت ائتلافی با خلقی ها و پرچمی ها خوانده ، خواهان سرنگونی آن شدند .

اعلامیه

کمیته مبارزه برای تشکیل جبهه انقلابی مردم هزاره کشار اهالی بیدفاع شهر کابل را محاکوم می کنیم !

خوش بود گرم حاک تجربه آید بمیان
تا سیه روی شودهرکه دروغش باشد

هنوز داغ سینه های سوزان مادران ده هزار زنده بگور شده اهالی چنداوول تسکین نیافته و خون ریخته شده دختران تظاهرکننده علیه اشغالگران سوسیال امپریالیزم شوروی از جاده های کابل نخشکیده و هنوز ظلمت کده وحشت و ترور باند باصطلاح دموکراتیک خلق از فضای کابل برچیده نشده بود که تباني "برادران مسلمان" با غداران خلقی و پرچمی رنگ و بوی تازه به فضای سیاسی کابل بخشید . تاریخ و پیامد سیاه و ننگین 7 ثور جایش را به 8 ثور داد . مردم ساده لوح کابل که ازین تباني ننگین برادران مسلمان و باند های خلق و پرچم درپندار خوش بینانه ای افتداد بودند حد اقل می پنداشتند که دیگر روح آرامش جای وحشت و ترور را خواهد گرفت و فضای صلح و آرامش بزرگی آنها وکشور باز خواهد گشت .

ما از همان اول این تباني را استحکام زنجیر اسارت برداشت ها و پاهای مردم و ملیت های مختلف کشور دانسته و بجزیک نیرنگ خاندانه و تداوم بد بختی برای ملیت های این مرزو و بوم چیزی بیش نمی دانستیم و در سنگر آزادی نوشتم :

"هم اکنون مرجعین داخلی علی الرغم موجودیت تضاد ها و مشکلات فراوانی در میان شان دست در دست امپریالیستها و دولت ها و نیروهای ارتقاضی خارج ، در صدد اند از طریق پیشبرد روند مصالحه و سازش ارتقاضی - امپریالیستی نظام ارتقاضی حاکم بر جامعه ما را مستحکم ترکرده وزنجیر اسارت بر دستها و پاهای مردمان مان و ملیتهاي مختلف کشور را محکمنمایند." اینک بعد از گذشت چهارماه آنچه را که ما برداشت نموده بودیم به حقیقت پیوست . آن هله ها و خوشیها و خوشآمدگوئی های اهالی کابل جایش را به گریه و ناله و شیون داده است . زخم سینه های سوزان بازماندگان زنده بگور شدگان به اثر موشك باریها و کشتار اهالی بیدفاع کابل دوباره سوزان تر و جریحه دار ترشده است و به صفت آن زنده بگور شدگان لشه های قطعه قطعه شده و گلگون بازماندگان شان ، دیگر همه روزه افزوده می شود و بخون دختران مبارز و معترض دیروز که بر لست باند مزدور سوسیال امپریالیزم شوروی جاده های کابل رنگین شده بود هم اکنون خونهای اطفال وزن های بیدفاع کابل در هم می آمیزد . صدها هزار کشته و زخمی و ویرانی را تا بهم اکنون به یادگار تاریخ سپرده اند . فضای تعصب فومی و قبیلوی و مذهبی را همه روزه دامن میز نند و بنام مذهب و قوم فرزندان رشید این مرز و بوم را به کشتارگاه جهالت و تعصب می کند و فردای آن صلح و معاهده دوستی را بخون فرزندان ملیت های این سامان به امضاعمی رسانند و دیری نمی پاید که چانه زدن های سران "برادران مسلمان" بر سر چوکی وزارت آن صلح بخون امضاء شده را به فراموشی سپرده و آتش فتنه و جنگ دوباره مشتعل شده و ترور و وحشت و ویرانی مجدد از سر گرفته میشود . در حالیکه هیچ گونه بحث بروی حقوق سیاسی ملیتها و حق تعیین سرنوشت و خود مختاری آنها بروی دست نبوده ، بلکه آنرا به بوته فراموشی می سپارند .

به صورت ، این نتیجه تباني و سازش "برادران مسلمان" و باند خلق و پرچم است که بعد از 8 ثور برای این ملت رنج کشیده به ارمغان آورده و تجربه تاریخ است که مدعیان دروغین آزادی

رافشاهنومده و ماهیت آنرا برای مردم و ملیت های کشور ما به محک آزمایش برد و نشان میدهد که چگونه آناییکه در جوهرشان غش است آشکار شده و رسوا میشوند .

ما این جنایت و حشیانه و کشتار اهالی بیدفاع کابل را نتیجه سازش باند نام نهاد دموکراتیک خلق با جناح های مختلف " برادران مسلمان " دانسته بشدت و قاطعیت محکوم نموده و انزجار و نفرت خویش را اعلام می داریم و همچنین اعلام می داریم که تباہی اهالی کابل و جنگ های فرقه ای و مذهبی و قومی که همه روزه افروخته میشود ادامه همان تضادداخلي باند نام نهاد دموکراتیک خلق و اختلاف متحدین جدیدانها یعنی " برادران مسلمان " بوده که برای منافع گروهی و تشکیلاتی شان اهالی کابل را چنان وحشیانه بخون کشیده و از خانه و کاشانه شان آواره می کنند .

ما با قاطعانه محکوم کردن این جنایت هولناک و کشتار بیرحمانه که همه روزه صورت می گیرد از همه اشار ملیت های مختلف کشور می خواهیم که علیه این جانیان حرفوی ایستاده و از سرنوشت شومی که برآنها چیره شده اند خود را برهانند . چون حاکمیت چهار ماهه تبانی و سازش اینها بخوبی نشان داد که اینها جز بد بختی و اسارت و تفرقه را برای این کشور به ارمغان نخواهند آورد .

زنده باد ملیتهای قهرمان افغانستان !
مرگ بر نفاق افغان و جنگ افروزان
و کشتارگران اهالی بیدفاع کابل !

کمیته مبارزه برای تشکیل جبهه انقلابی مردم هزاره
سنبله 1371

ترجمه شعری از مارکس

نیاسائیم و بالا بر فرازیم
نی رزم و نی طلب نی کوشش و جوش
هر اسان دل به زیر یوغ خواری
به هر پستی نخواهد گشت خرسند

جسارت را شعار خویش سازیم
که تنها جانورگنگ است و خاموش
نهد گردن به دل شرم ساری
چوباشد جان پاکت آرزومند

زما چیزیکه در بازار ماند
همان تنها نلاش و کار ماند

که حاکم گشته شرع و دین الله	بدور پیر و حضرت آیت الله
که شهر آفت زده الحكم الله	اهالی سوی زندان می گریزند

پناهگاه گشت زندان بهر مردم

بدنالش هجوم خیل خرسان
 بهر سویش روان شد خون و آتش
 پولیگون شد نشانی از اسارت
 پولیگون صحنه آدمکشی بود
 پولیگون آفت بسیار بارید
 پولیگون نام نفرت نزد مردم
 دران سلمانها آمد به ناله
 سزاوار نگون کردن ز بنیاد
 نشاید تا ابد آباد گردد
 بیامد در بدی با آن برابر
 "امیران" با "رفیقان" یکصدا شد
 نکو با دیده عبرت تو بنگر
 پناهگاه گشت زندان بهر مردم
 امانگاه زنان و کودکان شد
 همی جاری شود از دیدگان خون
 بلا را جز زدن کشتن روانیست
 میان بندیم یکسر با شجاعت
 زبیخ وین بلا را چاره سازیم
 که تا یکسر فروافت ملاحت

چوآمد دورمزدوران روسان
 وطن گردید یکسر پر کشاکش
 درآن هنگامه ظلم و شقاوت
 پولیگون خانه و حشیگری بود
 پولیگون دهشت بسیار کارید
 پولیگون رمز و حشت نزد مردم
 پولیگون قلعه نای زمانه
 پولیگون لایق کدن زبنیاد
 پولیگون بایدش بر بادگردد
 ولی آن دوره رفت و دور دیگر
 مليشه با مجاهد همنواشد
 فروبارید آفت بار دیگر
 زدست گلب الدین مسعود و دوستم
 پولیگون خانه امن و امان شد
 زدست رنج و غم زین حال بیچون
 ولی غم چاره دفع بلا نیست
 بیا تا بهر جنگ ضد ظلم است
 درفش جنگ مردم بر فرازیم
 براندازیم بنیاد از ظلال است

درینجا شهر نورآباد سازیم
 به نورانسانیت دلشاد سازیم

بسم الله الرحمن الرحيم

اعلام مواضع شورای متعدد دفاع از حق تعیین سرنوشت ملیتها در رابطه با اوضاع جاری کشور

در تاریخ مبارزات استقلال طلبانه و آزادیخواهانه ملل و اقوام مختلف آسیایی خلق ستمدیده کشور کوهستانی ما جایگاه تاریخی خاصی دارد. کوروش هخامنشی در ازمنه باستان در تهاجم براین خطه مردخیز سر به نیست شد. سکندر با پوزه خونین از سرحدات این دیار خارج گردید. چنگیزخان در مقابله با مردم این دیار انگشت حیرت به دندان گزیده ویک قرن قبل نیز لشکرمهاجم انگلیس بنابودی خفت باری دچار شد و آرزوی قیادت بر جهان را در کام دره های مردخیز این سرزمین با خود بگوگرد. ازینرو سرنوشت فرار و نابودی لشکرسوسیال امپریالیزم از همان اوایل دقیقاً قابل پیش بینی بود. اما مردمان دلاور کشور بعد از انجام مبارزات آزادیخواهانه در طول تاریخ خوش رنگ شان به چه دست آورده نایل آمدند؟؟؟

همه می دانیم که بعد از ختم جنگ اول میان مردمان کشور ما و مهاجمین انگلیس سرنوشت مردم ما قربانی قطی نسوار و عینگ امیربزدل دوست محمد گردید و در فرجام جنگ دوم با انگلیس سرنوشت اقوام و ملت‌های بزرگ کشور بازیچه دست امیر سفاک عبدالرحمن جlad قرار گرفت که در پوشش دین خودش را ظل الله خواند و از سرهای مبارزین ملي و مردمانی که اورا به آن مقام رسانده بودند کله منارها ساخت. این بار نیز گویی تاریخ نکرار می گردد!!
شکست و فرار مهاجمین سوسیال امپریالیزم که زیر شعار ومشی آشتی ملي نجیب وبالهای از "گلاستوت" و "پرسترویکا" ی گرباچف زمینه سازی شده بود - بتاريخ 8 ثور 1371 صفحه دیگری را در تاریخ خوشنگ مبارزات ملي کشور گشوده درنتیجه حکومت جدید در پوشش قرارداد پشاور - با در دست گرفتن قدرت دولتی و کنار آمدن با حزب جناحیتکار خلق در ضدیت با حقوق حقه ملت‌های تحت ستم - کابیل این پایتخت مشترک مردمان کشور را بمیدان کشان فرزندان ملت‌های محروم تبدیل کرد. رژیم نوبنیاد آشتی ملي با قبول ساختار سیاسی گذشته کشور را ردیگر کشور مارا در حالت نیمه مستعمره قرار داد و با وجود آنکه رهبری سنتی سه قرنه را که در انحصار کامل طبقه حاکمه یکی از ملت‌ها بود - از دست آنان خارج ساخت - خطر ظهرشکل گیری از شوونیزم نژادی و برتری طلبی قومی را بعنوان تهدیدی جدی در برابر ملت‌های محروم زمینه سازی نموده و چنین شد که در حاکمیت سیاسی جدید - ملت‌های تحت ستم و اقوام و قبایل واقعیت‌های ملي به هیچ یک از آرزوهای شان نایل نیامده اند.

و اینک از نظر رژیم جدید نه تنها طرح خدمختاری ملیت هایی که دارای حدود و جغرافیایی - زبان - نژاد - عادات - رسوم و توانمندی در ایجاد حاکمیت سیاسی هستند نادیده انگاشته میشود - بلکه ایجاد حکومت های فرانلی و خدمختار و شعارحق تعیین سرنوشت در حکم تجزیه طلبی محسوب می گردد. رژیم جدید که خود را در ظاهر دشمن رژیم های قبلی می داند در عمل در جهت تحکیم همان ساختار سیاسی گذشته عمل می نمایند - بی آنکه از تاسیسات سیاسی جدیدنامی بزرگ آردن تقسیمات سیاسی ولایات - ولسوالی ها و علاقه داریهارا چنانکه در گذشته مرسوم بوده است مبنای کار خودقرار داده است.

در حالیکه در بارهای مستبد گذشته طبق منافع طبقه حاکمه یک ملیت برای پارچه ساختن ملت‌های که متشکل طرح ایجاد ولایات، ولسوالی ها و علاقه داری ها را بکار گرفت تا بتوانند کتله های

متشکل ملیتهاي دیگر را بدین گونه تحت رهبری زمام داران قبایلی درآرد... مثلا هزاره جات را به ده ها قسمت تجزیه کرد و هر قسمتی را به یکی از ولایت های نمبر آن ملحق ساخت تا در پارلمان مجلس سنای درباری حتی نماینده فئودال هم نتواند بفرستند . و عمل رژیم فعلی نیز بر مبنای همان سیاست گذشته استوار است . اکنون در شورایی جهادی و شورایی قیادي که گویا حیثیت سنا و پارلمان را دارد . اگر ملیتهاي بزرگی همانند هزاره وازبک یاک یاک نماینده هم داشته باشد زیر سوال قراردارد . در حالیکه از ملیتهاي چون بلوج - نورستانی - مغول - قزلباش - بیات - قراق وغیره حتی صحبتی نیز بیان نمی آید . در شورایی قیادي از تنظیم هایی هفتگانه پشاور که کاسه لیسان اعراب و امپریالیزم اند هفت نماینده وجود دارد . ترکیب این شورا بگونه ای است که هرگاه رای گیری بصورت کاملاً دموکراتیک هم صورت بگیرد ملیت های تحت ستم در اقلیت قرار می گیرند .

بناء هرگاه حقوق ملیتهاي داخل کشور و خصوصاً مسئله حق تعیین سرنوشت و خودمختاری محلي برای ملیتهاي که استحقاق آنرا دارند تامین نگردد - و به خواست بر حق و عادلانه آنان وقعي گذاشته نشود جنگهاي خونین کابل که مضمون اصلی آنرا مبارزه برای آزادی و حق تعیین سرنوشت و خودمختاری تشکیل می دهد در تمام ولسوالی ها ولایات و علاقه داریها گسترش خواهد یافت .

سران پشت پرده رژیم جدید که خود مختاری و دفاع از حق تعیین سرنوشت را تجزیه طلبی می انگارند و بر انتخابات نیز بر پایه تشکیلات سیاسی گذشته ولایات ولسوالیها و... تکیه می کنند تا ازین طریق رهبری غاصبانه شان را شکل قانونی بدهند باید بدانند که چنین روشهای برتری طلبانه و شوونیستی نمی تواند موجب تثبیت رهبری آنان گردیده و جلو تجزیه طلبی را بگیرد که بر عکس آنرا هرچه بیشتر شدت خواهد بخشید .

شورای متعدد دفعات از حق تعیین سرنوشت ملیتها برآنست که راه اصولی خاتمه دادن به جنگهاي داخلی - قبول سهم هریک از ملیتها مناسب نفوس شان و تامین حق خودمختاری برای آنهاي که استعداد و صلاحیت آنرا دارند می باشد و رنه جنگ از ساحه تنظیم جنگی و مذهب جنگی به قوم جنگی بدل شدنی است .

متاسفانه طوریکه از بیانیه صدراعظم انتصابی رژیم که خواهان حکومت مقندر مرکزی است برمی آید - امیران تازه بدوران رسیده خواب تجدید دوران شوم عبدالرحمن جلادران می بینند و میخواهند با توجیهات مذهبی - داعیه بر حق ملیتها را با ایجاد کله منارها پاسخ دهند - لذا باید هشیار بود .

شورای متعدد که تشکیلات آن بر پایه دفاع از حق تعیین سرنوشت بنیانگذاري شده است از هم اکنون می داند که با اعضاي دویاسه چوکي - مردم ما به حقوق اساسی شان نمی رسند . بدین لحاظ در ارتباط بامداد 11-12-14 اهدافش بار دیگر از همه اقوام و قبایل و ملیتهاي داخل کشور میخواهدکه با درس گیری از گذشته تاریخ خونین کشور - در دفاع از حق تعیین سرنوشت و خودمختاری هرچه قاطعانه تربیت پای ایستند - و رنه بار دیگر (واینبار گسترده تر از پیش) شاهد ایجاد کله منارها در کوچه ها و میدان های کشور خواهد گردید .

- گسترده باد آزادی - برابری - و برابری

- زنده باد آزادی - برابری - و برابری

- مرگ بر استعمار و امپریالیزم

- مرگ بر بنیادگرایی

- شورایی متعدد دفاع از حق تعیین سرنوشت ملیتها

- اسد 1371

قتل عام مردم بیدفاع کابل و جنایات نابخشودنی نیروهای ائتلاف

انجمن هماهنگی که چند ماه قبل از وقوع " انقلاب " منحوس 8 ثور 1371 تاسیس شده بود روی این موضوع تاکید نمود که برای تحقق بخشیدن به " مشی مصالحه ملی " پیشنهادی دولت نجیب کوشش های از جانب " ملل متحد " و برخی حلقات دیگر که قبلا برآفتد بود ، سرعت بیشتری یافت و پروسه سازش و تبانی ارتজاعی بین خلقی ها و پرچمی ها و احزاب ارتजاعی اسلامی درشرف تحقق یافتن است . ازین رو انجمن هماهنگی مبارزه علیه این روند را وظیفه عاجل همه نیروهای انقلابی ملی ، دموکرات وطن پرست و کمونیست دانسته طالب آن شده بود تا همه این نیروها با ایجاد فضای مساعد برای همکاری و هماهنگی مبارزاتی از پیش برد مبارزه اصولی درین جهت مضایقه نورزیده از کوشش های انجمن هماهنگی حمایت نماید . متسفانه سیر حوادث با سرعت زیادی از فعالیت های آغاز شده انجمن پیشی گرفت و انقلاب منحوس اسلامی 8 ثور از طریق ائتلاف با جنایتکاران 7 ثوری به صورت مسالمت آمیز و با ورود صبغت الله مجده به کابل پیروزی خودرا اعلام نمود .

ائتلاف جدید بگونه ای شکل گرفت که خلقی ها و پرچمی های پشتون جنب حزب اسلامی گلب الدین را گرفته و غیر پشتون هایش با جمعیت اسلامی و شورای نظر آن کنار آمدند . چگونگی ترکیب و صفت بندی این ائتلاف از همان ابتدا براین امر دلالت داشت که اختلافات بین این دسته بندی ها که میراث گذشته است ، حدت بیشتری یافته و تا تصوفیه حساب کامل راه درازی در پیش دارد که به ناگزیر خرابی ها و قربانیان بیشتری به جا خواهد گذاشت .

اگر اختلافات موجود بین جناح بندی های مختلف دولت اسلامی از یکجانب ناشی از حررص قدرت طلبی ها و جنگ برسر چوکی و امتیازات بیشتر باشد ، از جانب دیگر ناشی از مداخلات رذیلانه ای ارتজاع منطقه و عرب و کشورهای امپریالیستی نیز می باشد که دسته بندی های اسلامی چاکران پر پوپر از آنها و مجریان سیاست های ارتজاعی شان درکشور بخون خفته ما می باشد .

جنگ برآفتد اخیر بین جمعیت اسلامی و حزب اسلامی که قربانیان آن همان طوریکه حاجی قدیر والی جلال آباد نیز اعتراف نمود : فقط مردم بیدفاع شهر کابل بودند نه نیروهای مسلح دولت و گلب الدین ، خود بیانگر این حقیقت است که مرتعین اسلامی حاضرند برای تحقق اهداف ارتजاعی خویش نسخه های تره کی و امین را بکار برند که گفته بودند : مهم حفظ قدرت است اگر لازم باشد آنها برای حفظ سلطه خویش حاضرند از بیست میلیون نفوس افغانستان هژده میلیون آن را قربان نمایند ! ولی سرانجام آنها همراه با یاوه گوئی های خود نابود شدند ولی مردم زنده اند و زنده خواهند ماند .

انجمن هماهنگی در عین حالیکه خود رادرغم و اندوه شهریان بی پناه کابل و خانواده های داغدیده و تاراج شده شریک دانسته ، تنفر عمیق خودرا از عملکردهای ضد انسانی هردوطرف برپاکننده جنگ ابراز و آنرا قاطعانه محکوم می کند ، این را بخوبی می داند که استقرار صلح واقعی در موجودیت این دولت اسلامی تصورواهی ای بیش نخواهد بود . برای استقرار صلح شرافمندانه و تامین امنیت جان و مال مردم می باید توده ها برای سرنگونی این دولت و برقراری یک دولت دموکراتیک ملی مبارزه نمایند . در چنین شرایطی که دولت اسلامی با عملکردهای ضد انسانی و ضد مردمی اش هرچه بیشتر ماهیت خود را آشکار و مردم را بر علیه خود بر می انگیزاند ، در واقع کار انقلاب را تسهیل می نماید ، که خود بیانگر سنگینتر شدن رسالت نیروهای انقلابی

ملي دموکرات ... نظر به هر وقت ديگر بوده و از آنها مي طلبند تا با حديث هر چه بيشتر کمبود هاي سالهای متتمادي گذشته را برطرف نموده وبا ایجاد صفت واحد در راه تنویر ذهنیت توده ها و مشکل ساختن آنها درجهت سرنگونی این نظام پیشقدم شوند .

- نفرین ابدی بر احزاب ارتقای اسلامی و موتلفین خلقی و پرچمی آنها!
 - راه انقلاب با درفش مستقل انقلابی کوبیده می شود ، بیائید همه با هم در این راه تا به آخر به پیش رویم !
 - زنده باد انقلاب !
 - نابود باد ارتقای جنگ افروز !
 - کمیته مسئول انجمن هماهنگی
- اول سنبه 1371

جريدة شعله جاوید برای افشاری ماهیت جنایت کارانه باندهای سیاه اسلامی و موتلفین خلقی و پرچمی آنها و دروغ های شاذ شان در دفاع از جان و مال مردم و کرامت انسانی که از دهان کثیف شان بیرون می جهد ، خواستار تبلیغات و افشاء گری های وسیعی می باشد . با وجودیکه از گوشه وکنار کشور ، اعضاء و هواداران حزب کمونیست تآنجا که حیطه امکانات شان اجازه می دهد چشم دید ها و اخبار مؤثقی را تبیه و گزارش می دهند . ولی جريده شعله جاوید را عقیده بر اینست که برای سازمان دهی مؤثر فعالیت مبارزاتی افشاء گرانه عليه این دولت و سگان زنجیری آن ، همکاری بی شائبه همه روندگان راه انقلاب و مبارزین ضد رژیم ضرورتیست مهم و در خور توجه . اميدواریم برای پیشبرد مؤفنه این مبارزه ما را یاری و همراهی خواهید نمود .

چشم دید ها

ما فکر می کردیم شما رفته اید :

گزارشی از یک هوادار : پرواز طیارات ، فیر راکت ها و غرش توب ها آغاز جنگ حزب اسلامی گلب الدین - تني و دولت ربانی - گلم جم را اعلام نمود. مردم مسکونی محل غرض تلاش برای پیدا نمودن جای امن دروازه های خانهایشان را قفل نموده به هر طرفی فرار نمودند . من نیز همراه عده خود را در گوشه ای گرفتم . وقتی بعد از ساعت ها راکت باران و تبادله آتش کمی اوضاع آرام شد به محل رفتم که در سرکوچه عده از مردم بدور دوکشته و یک زخمی بسیار شدید جمع شده و بر جنایات ملیشه ها و سایرین لعنت و نفرین می فرستادند . وقتی جویای احوال شدم دانستم که زنان و اطفال این خانواده نیز از ترس اصابت راکتها فرار نموده و مردهایشان در خانه باقی مانده اند تا اموال شان مورد تاراج مجاهدین و ملیشه ها قرار نگیرد .

ملیشه های سیدکیان که در اطراف نواحی گشت و گذار داشته اند به فکر اینکه درین خانه کسی نیست وارد خانه می شدند ، وقتی درخانه با این سه مردو برو میشوند، آنها را به گلوله می بندند که دونفر آن در همان موقع به هلاکت میر سند و نفرسومی که شدیداً زخمی شده بود روز بعد جان می سپارد .

همسايه هایش از قول زخمی می گفتند : ملیشه ها با دیدن آنها گفته اند" ما فکر می کردیم شما هم رفته اید حال که نرفته اید باید شما را روان کنیم " گزارشگر اضافه نمود : در همینروز و در

فاصله چند ساعت تنها در همین محل ده خانه را تاراج کرده بودند. تا جائیکه من سروی کرده ام روزی نیست که چندین خانه چور و چپاول نشود واقعه دلخراشی بدینگونه اتفاق نیفتد ، ولی دولت اسلامی تنها در مقابل این جنایات هول انگیز و مجریان آن هیچ عکس العملی از خودنشان نمی دهد ، بلکه باسکوت کاملش زمینه از دیاد این چنین جنایات را فراهم می نماید .

فروش تپه مرنجان :

گزارشی از یک هوادار : در بین مردم شهر کابل آوازه شد که گلم جم تپه مرنجان را به حزب اسلامی گلب الدین در بدل چندین ده میلیون افغانی فروخته است تا حزب اسلامی بتواند از فاصله نزدیک شهر کابل را مورد حملات راکتی قرار داده و با تبلیغات در مورد پیشروی اش ترس و بی امنیتی بیشتری در شهر کابل بوجود آورد . من صد دل را یک دل کرده غرض دریافت صحت و سقم این مسئله بسوی چمن حضوری روان شدم و در نزدیکی چمن با یکی از مليشه ها ملاقات و به زبان ازبکی از وی پرسیدم ، مردم شهر می گویند شما تپه مرنجان را به حزب اسلامی فروخته اید، آیا این آوازه صحت دارد ؟ وی با خنده گفت " پولش را هم گرفتیم و تپه را نباشه باز پس می گیریم . اینکه بر سر مردم چه می آید رای ما مهم نیست ، زیرا ماه هم چوچه داربوده و خرج و برج اضافه گی دیگر هم داریم که نباشه دووس ربانی نمی تانه برای ما پوره کنه ".

علاوه تا مردم شهر می گفتند پیشروی حزب اسلامی در منطقه بت خاک نیز ناشی از فروش منطقه از جانب قوماندان کوچی ، قوماندان حركت انقلاب اسلامی به گلب الدین میباشد . آری چنین معاملاتی درگذشته هم بین دولت بازمانده از دوران اشغال و مجاهدین صورت می گرفته است این خرید و فروش مهمترین راه پولدار شدن قوماندان هاست . ولی در مورد فروش تپه مرنجان از جانب گلم جم باید بگوئیم علاوه بر اهمیت جنبه مالی آن برای مليشه ها ، این موضوع نیز یقیناً مطرح بوده است که دولت ربانی را بیشتر ترساند تا بر ضرورت موجودیت مليشه ها در شهر کابل اصرار نماید .

آدمخورهای گلب الدین: گزارشی از یک هوادار : برای گریز از اصابت راکت ها و بمباردمان ها خودرا به دهلیز اول یکی از بلاک های مکروریان رساندم که در آن عده دیگری نیز پناه گرفته بودند . در حالیکه صدای غرش توب ها و راکت ها گوش ها را اذیت میکرد یکی از صاحب منصبان کهنه پیغ و مقاعد در حال تبلیغ به نفع گلب الدین بود ، در قسمتی از تبلیغات خود گفت " گلب الدین صاحب در صف اول جبهه خودآدم هایی را جابجا نموده که مثل دیو قوی هیکل آدم و آدم خواراند و روی هایشان پر از پشم است و سرشان راکت باران مليشه کار نمیکنه و مليشه های گلم جم از دیدن آنها چون جن از بسم الله میگریزند . این آدم خود ها به زودی کار مليشه ها را یکطرفه خواهند نمود ". من با قدری تامل گفتم ، کاکا این آدم خورهاییکه شما از آن نام می بردی ، همان مليشه ها ی جباراند که گفته میشود با برخی از مليشه ها ی قندهاری ایکه در سورای قندهار نه رفته اند یکجا به طرفداری گلب الدین جنگ می کنند . می ترسم در نتیجه جورآمد دولت با حزب اسلامی این مليشه ها یکبار دیگر وارد کابل شده ، دست بهمان جنایتی بزنند که در زمان حکومت نجیب در شهر کابل می زندن .

با شنیدن این گفته ها تبلیغات چی گلب الدین سکوت نمود . درین اثنا یکی از سامعین این گفتگو صدا زد " لالا ، گفته اند نه کل ماند نه کدو ، خاک بر سر هردو . همین چهارماه حکومت اسلامی مجاهدین هفت پشت ما را بس است اگر ما غیرت داشته باشیم " .

شعله ایها و توقعات مردم :

گزارشی از یک رفیق حزبی : من غرض بازدید از مناطق کارتنه نوونواحی اطراف آن به مین بس سوار شدم که تا یک حصه ای سواری می برد . در عرض راه راکتی با غرش گویا بسوی ما به پرواز درآمد ولی در فاصله دورتر ازما به سرک اصابت نمود . این حادثه راکبین را هراسان وهم خشمنگین ساخته بود . یکی از راکبین که حدود شصت سال عمر داشت به آواز بلند گفت :"ای خدا ! اداره مملکت را به دست گاؤها می دهی یا به دست خرها ، اینها جز تباہی برای مردم چیزی داده نمی توانند " . بعد با نثار چند دشنام آبدار مثل دوسوس و بی غیرت به هادی محمودی ورقای مجید به گفته های خود چنین ادامه داد :"ای ، هادی محمودی ... کجایی که بیانی این ملک را اداره و رهبری کنی ، آی رفقای بیغیرت مجید کجاید ، چرا نمی آئید ، آیا ازین وضعیت خبرنگارید ، یا درگوش هایتان پخته زده اید ! " دیگران ویرا به آرامش تشویق کرده گفتند " خیر است پدرخیر است ، خدا خیر میکنه " . ولی آن پیر مرد با عصبانیت گفت : " احمق ها کجاش خیر است و خدا چه می کنه ؟ " درین وقت ایستگاه اخیر رسید و همه از موئر پائین شدند . من به پیر مرد که در حال رفتن به سمت مخالف مسیرم بود و با خود حرف میزد می شنید . برای اینکه شیشه امید ها و آرزو هایش را نه شکسته باشم جرئت آن را نکردم تا برایش بگویم هادی محمودی که خودت چنین توقعی از وی داری در کنج عزلت و در فاصله هزارها کیلومتر دورتر ازین حوادث و مصائب به نشخوار و جویدن عمر خود مصروف است و بسیاری از رفقای مجید شهید نیز دیگر به بخشی از خدمت گاران این نظام تبدیل شده و برای استحکام نظام آنها چاکری مینمایند .

می بودید مزه حملات راکتی را می چشیدید :

گزارشی از یک هوادر : در زمرة آوارگان جنگ کابل به جلال آباد با یکی از دوستان خود برخوردم که چنین حکایتی داشت : در جریان حملات راکتی شدید به شهر کابل که تنها برای منهدم نمودن آتنن تلویزیون پنجصد راکت فیر شده بود ، با اصابت یکی از آن راکت ها آتنن تلویزیون منهدم شد و 20 فیر آن نیز به قوماندانی ولايت سابق فروریخت ، ولی متباقی 479 فیر راکت به دو طرف کوه ده افغانان که مملو از خانه های مسکونی اند فروریخته خانه ها را منهدم و مردم بی پناه را قتل عام نمود . من که هر روز به فکر عودت دوباره به پاکستان در تپ و تلاش بودم به مجرد خبر باز شدن راه سروبوی همراه با خانواده ام و یک خانواده دیگر موتلاری ایرا به مبلغ یک لک افغانی کرایه و خود را به جلال آباد رسانیدیم . وقتی در عرض را در سروبوی به گروپ های مجاهدین حزب اسلامی گلب الدین مولوی خالص که راه رابند انداخته بودند روبرو شدیم ، راکبین موئرها را مورد پرسش قرار میدادند ، بر چهره های می نگریستند ، و افرادیکه به نظر شان مشکوک می آمد ، (فکر می کردند که از سمت شمال یا هزاره است) بازجویی میکردند و برخی را نیز از موئر پائین نموده با خودمی برندند . وقتی نوبت به ما رسید بعد از یک پرسش کوتاه گفتند " چرا از زیر حملات راکتی میخواهید فرار کنید و با تمخر علاوه کردند

چندروز دیگر هم صبر می کردید و مزه راکت های مارا می چشیدید ". ما به این تمسخر آنها جوابی ندادیم زیرا از طرز برخورد آنها معلوم بود که این مجاهدین مثل برادران دیگر خودبه مرض سادیستی مبتلا بوده و از هر اذیت و آزاری که بر مردم بی دفاع وارد شود احساس لذت می نمایند .

از کابل تا چاریکار :

در طول راه کابل تا چاریکار حزب اسلامی گلب الدین سه پوسته دارد ، یکی در کلکان ، دیگری در قره باغ و سومی در نزدیکی شهر چاریکار . این پوسته ها گاهی مانند سمارق سر می کشند و گاهی نابود می شوند . دریورها این پوسته ها را بنام پوسته های دزدان یادمی کنند . این دزدان یا در واقع مجاهدین حزب اسلامی گلب الدین همانطوریکه خوداعتراف می کنند در عملیات چریکی - منظور آنها از عملیات چریکی راه گیری ، چپاول و تاراج مردم است - دست بالائی دارند ، صبح وقت و بعد از شام در کنار سرک ها کمین می گیرند تا آن موته های را که درین اوقات از مناطق شان می گذردمورده حمله چریکی قرار داده لچ نمایند . اکثر راکبین ایکه با اینگونه حملات چریکی مواجه می شوند مسافرین سمت شمال اند . با وجود شکایات مکرر درین زمینه تا هنوز مراجع صاحب صلاحیت هیچ اقدامی نکرده اند ، زیرا برادران شورای نظاری حزب اسلامی آقای حکمتیار آرزو ندارند این دزدان کم خرج شده باعث ایجاد پریشانی برای شورای نظار در منطقه شوند .

شما را در راه ، حزب اسلامی لچ نکند :

بتاریخ 19 اسد از کابل عازم پاکستان شدم و در پیش ایش موته تیوتانیز حرکت نمود ، در ساحه چمن حضوری ملیشه ها ی گلم جم اشاره نمود که توقف نمائیم ولی موته پیش روی ما شاید متوجه نشد که گروپ دیگر پیش روی آنرا گرفت و متوقف شد . جوان قد بلند با راکتی در دست بسوی تیوتا روان شد و بعد از پائین نمودن سواری موته در حالیکه دریور پشت اشترنگ نشسته بود ، موته را همراه با دریور هدف راکت قرار داد تا هردو طعمه حریق شدند در حالیکه شعله های آتش زبانه می کشید و ما با انزجار به این حرکت می نگریستیم ، نوبت ما فرا رسید و یکی از ملیشه ها به موته بالا شده گفت : برادرها در راه حزب اسلامی مسافرین را آزار میدهد ، ماطرفدار رفتن شما نیستیم . درین اثنا کلینر موته گفت : چیزی نمی گویند راه خیر خیریت است . ملیشه رویش را طرف وی گشتنده گفت : تو نضمین میکنی که سواری ها را در راه چیزی نمی گویند ؟ کلینر بلا پیش کرده جواب داد ، بله خیریت است .

ملیشه که چنین انتظاری داشت گفت : " نباشه تو گلب الدینی هستی " و چندین فنداق آبدار به سرو رویش حواله نموده راکبین را به پائین شدن از موته امر نمود . دریور به آهستگی گفت پول هایتان را جایجا کنید . هر کس با عجله داروندار خود را در بغل چوکی ها وزیر سیت ها و جاهای دیگر در موته پنهان نموده و خود پائین شدند . وقتی بعد از تلاشی دوباره به موته بالا شدیم ، ملیشه ها نیز موته را خوب تلاشی نموده و تمام پول های مسافرین را تاراج کرده بود و بسیاری از جمله من حتی بدون داشتن یک کلدار به موته سوار و دریور از ترس جان به صدای ما که میگفتیم او برادر ایستاد کن که مایک افغانی هم نداریم کوشش نمی کرد . ملیشه های گلم جم آنچنان ما را چاپیده ولچ کرده بودند که چیزی برای ولچ کردن ما از جانب حزب اسلامی و گروه های دیگر مجاهد نمانده بود . مردم بیچاره ما به عجیب مشکلاتی گیر کرده اند ، آنها را باید یا مجاهدین

حزب اسلامی و گروه های دیگر بچاپند و اگر از گیر آنها نجات یافتد ملیشه ها ی دوستم ، کیان و حزب وحدت به حساب شان می رساند ، خلاصه از دست این دوسته رهزن خلاصی ندارند .

ما دختر را می خواهیم :

سه خواهیریکه چند روز قبل خود را به پاکستان رسانده بودند از سرگذشت پدر ، مادر و خواهر 14 ساله خود چنین حکایت نموده اند : خواهر 14 ساله ما که از همه ما خوردن تربودغرض نان به نانوایی رفته بود و بعد از ساعتی همراه چند قرص نان واردخانه شد ، هنوز چند دقیقه ای سپری نشده بود که زنگ دروازه منزل ما به صدا درآمد و پدرم رفته از سوراخ دروازه دید تابدانزگ را کی به صدا درآورده است . وقتی می بیند پنج نفر مجاهد پشت دروازه ایستاده اند به ناگذیر در را باز نموده می پرسد چکاردارند ؟ آنها میگویند ما دختری را که همین چند لحظه قبل همراه با نان وارداین خانه شد می خواهیم . پدر دختر که صدیقی تخلص می کندوربلک های مکروریان زندگی داشته اند جواب می دهد ، وی دختر من است ومن نمی خواهم وی را برای شما حواله کنم ، اینجا فاحشه خانه نیست که شما دل تان خواست بیائیدویکی را با خوبی ببردو بالآخره مجبور می شود بگوید : اگر قصد عروسی کردن را دارید پس یکی از شما باوی نکاح نمائید و رفته ملائی نیز بیاورید . بعد ازین گفتگو 4 نفر داخل خانه می شوند و مجاهد پنجمی عقب ملامی رود آقای صدیقی موضوع را با خانم واولادهایش مطرح کرده می نمایند . دختر ها می گفتند ما همه به شمول مادرم به این موضوع مخالفت نموده گفتیم حاضریم خود را از منزل سوم به بیرون بیاندازیم ولی به این کار راضی نخواهیم بود . وقتی پدر اصرار همه مارا بخصوص خواهر خورد مارا دید ، گفت بیا دختر دراز بکش و من نیز کشته شدن تورا ازین خفت که مجاهدین راه اسلام روا می دارند ترجیح می دهم . خواهر ما خوابید و پدرم با دستان لرزان و چشمان پر از اشک دست های خود را در اطراف گلوی دخترش حلقة نموده می فشد تا جان از تنش جدا شدوما با گلوی پر از بعض و دستهای دردهن که فریاد مایبرون نشود ناظر مرگ خواهر ما و تراژدی ای بودیم که در تاریخ کمتر اتفاق می افتد . بعد پدر ما جنازه دخترش را روی دستان خودگرفته به اتاق سالون نزد مجاهدین رفت تا عروس شان را تسلیم شان نماید . با دیدن این صحنه " رگ غیرت " مجاهدین بجوش آمد و با خالی نمودن یک جاغور مرمری کلاشنکوف بر سر و صورت پدرما از خانه بیرون پریند . مادرما با دیدن این صحنه هوش خود را از دست داد و اقارب ما مشوره فرار را بما دادند . سه خواهر در حالیکه اشک خونبار از دیدگانشان جاری بود اظهار داشتند که حتی قادر به تذفین خواهر و پدر خود نشدم و از سرنوشت مادر دیوانه خود اطلاعی هم نداریم .

دست زدن به چنین جنایاتی از جانب مجاهدین راه اسلامی نه پدیده نو است و نه هم منحصر به مجاهدین افغانستانی ، تاریخ نمونه های بسیار زیاد آن را در دل خویش نهفته دارد .

پیام تسلیت دفتر سیاسی حزب کمونیست افغانستان به رهبری اتحادیه کمونیست های ایران به مناسب شهادت رفیق کامران منصور مسئول کمیته کردستان آن سازمان

به رهبری اتحادیه کمونیست های ایران !

رفقا !

شهادت رفیق کامران منصور را ازته دل به شما و تمامی رفقای اتحادیه کمونیست های ایران تسلیت می گوئیم . رفیق کامران منصور نه تنها ربانسازی اتحادیه کمونیست های ایران نقش شایسته ای ایفا نمود ، بلکه در طی مدت زمانیکه مسئولیت کمیته کردستان و مسئولیت رادیوی سربداران را به عهده داشت ، با شجاعت و استواری اصولی و باتمام توامندی اش در خدمت به انقلاب ایران و انقلاب جهانی رزمید . رفیق شهید کامران منصور ، مشخصا پیشرفت های خط مائوئیستی در افغانستان را تبلیغ می کرد و ازین طریق به پیشروی های آن یاری می رساند . یاد رفیق کامران منصور روحیه عالی انترنسیونالیستی اش در خاطر ما زنده خواهد ماند .

ارتجماع اسلامی حاکم که با خیزش های نیرومند توده ای در نقاط مختلف ایران مواجه است ، با سراسیمگی برای بقا و دوام حاکمیت ضد انقلابی خود می کوشد . ترور بزرگانه رفیق کامران منصور حلقه ای از حلفات همین تلاش های مذبوحانه به شمار میرود . اما این تلاش ها محکوم به شکست اند .

" خون انقلاب را خفه نمی کند ، آنرا بارور می سازد " . ما اطمینان راسخ داریم که نه تنها جای رفیق شهید کامران منصور پر خواهد شد ، بلکه رفقای بسیاری در فرش رزم اورا بردوش گرفته و پیش خواهند رفت .

رفقا !

حزب کمونیست افغانستان در عین حالیکه تاثرات عمیقش را بخاطر این ضایعه به شما رفقالبراز میدارد ، ازین امر شادمان خواهد شد که اتحادیه کمونیست های ایران غم و اندوه را به انرژی مبارزاتی مبدل نموده و پرتوان تر از پیش به پیکار ادامه دهد .